

Р Е Ш Е Н И Е

№ О2-Л-135-07
от 13.11.2013 г.

ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 13.11.2013 г., след като разгледа преписка, образувана по Решение № О1-Л-135-07 от 19.02.2013 г. на ДКЕВР за откриване на процедура за отнемане на лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г., издадена на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД за дейността „разпределение на електрическа енергия“, доклад с вх. № Е-Дк-90/19.02.2013 г., доклад с вх. № Е-Дк-156/11.04.2013 г., доклад с изх. № 221/15.05.2013 г., доклад с изх. № 512/16.10.2013 г. и допълнения към него от 31.10.2013 г. и от 13.11.2013 г. както и събраните данни от проведеното на 16.04.2013 г. открито заседание, установи следното:

Основания за откриване на процедурата за отнемане на лицензията

С решение № О1-Л-135-07 от 19.02.2013 г. ДКЕВР е открила процедура по отнемане издадената на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“.

Процедурата е открита на основание чл. 71, ал. 1, ал. 2, т. 1 от Наредба за лицензиране на дейностите в енергетиката /НЛДЕ, отм. бр. 38 от 23.04.2013 г./ - въз основа на издадени актове за установяване на нарушения (АУАН) № 1,2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 и 18 от 19.02.2013 г.

С АУАН № 01 от 19.02.2013 г. се установява, че на 21.01.2013 г. представители на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, в съответствие с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 3 от Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД /ОУ/, са подменили съществуващото средство за търговско измерване /СТИ/, ф. № 119002, на абонат Милка Партенова, на адрес: гр. Гоце Делчев, ул. „Полк. Дрангов“, бл. 34, вх. Б и са монтирали ново. За предприетите действия е съставен констативен протокол № 1187534/21.01.2013 г. в отсъствие на потребителя, без подписи на двама свидетели, които не са служители на дружеството и същият не е изпратен на потребителя по реда за изпращане на документи съгласно ОУ. Нарушението е по чл. 206, ал.1 от ЗЕ.

С АУАН № 02 от 19.02.2013 г. се установява, че на 26.03.2012 г. представители на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, в съответствие с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 3 от Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД /ОУ/, са подменили съществуващото средство за търговско измерване /СТИ/, ф. № 2565349, на абонат Костадин Матеев, на адрес: гр. Разлог, ул. „Иларион Макариополски“ № 19 и са монтирали ново. За предприетите действия е съставен констативен протокол № 0759437/26.03.2012 г. в отсъствие на потребителя, без подписи на двама свидетели, които не са служители на дружеството и същият не е изпратен на потребителя по реда за изпращане на документи съгласно ОУ. Нарушението е по чл. 206, ал.1 от ЗЕ.

С АУАН № 03 от 19.02.2013 г. се установява, че на 23.07.2012 г. представители на „ЧЕЗ Разпределение България” АД, в съответствие с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 3 от Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България” АД /ОУ/, са подменили съществуващото средство за търговско измерване /СТИ/, ф. № 2388, на абонат Димитър Бунов, на адрес: гр. Гоце Делчев, ж. к. „Юг”, бл. 4, вх. Б, ет. 7 и са монтирали ново. За предприетите действия е съставен констативен протокол № 1192436/23.07.2012 г. в отсъствие на потребителя, без подписи на двама свидетели, които не са служители на дружеството и същият не е изпратен на потребителя по реда за изпращане на документи съгласно ОУ. Нарушението е по чл. 206, ал.1 от ЗЕ.

С АУАН № 04 от 19.02.2013 г. се установява, че на 23.07.2012 г. представители на „ЧЕЗ Разпределение България” АД, в съответствие с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 3 от Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България” АД /ОУ/, са подменили съществуващото средство за търговско измерване /СТИ/, ф. № 2566, на абонат Диана Ангелова, на адрес: гр. Гоце Делчев, ж. к. „Юг”, бл. 4, вх. Б, ет. 7 и са монтирали ново. За предприетите действия е съставен констативен протокол № 1192434/23.07.2012 г. в отсъствие на потребителя, без подписи на двама свидетели, които не са служители на дружеството и същият не е изпратен на потребителя по реда за изпращане на документи съгласно ОУ. Нарушението е по чл. 206, ал.1 от ЗЕ.

С АУАН № 05 от 19.02.2013 г. се установява, че на 18.02.2013 г. ДКЕВР е изисквала от „ЧЕЗ Разпределение България” АД в срок до 14.00 часа на 18.02.2013 г. да представи всички сключени договори за услуги с „ЧЕЗ България” АД за периода 2011 г. – 2012 г., както и информация за превъзлагане на услуги на трети лица от страна на „ЧЕЗ България” АД. Писмото е изпратено по факс на тел. номер 029862805 и е получено в 10.20 ч. от „ЧЕЗ Разпределение България” АД. До 14.00 ч. в деловодството на ДКЕВР не е постъпила исканата информация от лицензианта. Съгласно чл. 51, ал. 1 т. 2 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката, лицензиантът е длъжен да предоставя ежегодно на комисията в определените от нея срокове и съобразно указанията й информация относно сключените договори. Като не е предоставило в срок до 14.00 часа на 18.02.2013 г. на ДКЕВР информация за сключените договори в определения от комисията срок, в град София, „ЧЕЗ Разпределение България” АД е нарушило чл. 51, ал. 1, т. 2 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката, с което е осъществило състава на административно нарушение по чл. 208, ал. 1 от Закона за енергетиката.

С АУАН № 06 от 19.02.2013 г. се установява, че „ЧЕЗ Разпределение България” АД не е представило в ДКЕВР в срок до 31.03.2012 г. информация относно сключените договори за предоставяне изпълнението на дейности по лицензията на трети лица и тяхното изпълнение (като предоставянето на информация по смисъла на т. 3.13.1 от лицензията изисква и представяне на копия от сключените договори), с което е нарушило т. 3.13.4 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. и съответно е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката.

С АУАН № 09 от 19.02.2013 г. се установява, че „ЧЕЗ Разпределение България” АД не е извършвало лицензионната дейност при спазване на действащото законодателство, а именно на Закона за обществените поръчки и Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки, като не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за пощенски услуги за 20 829 лв. без ДДС. Съгласно т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическа енергия, издадена на „ЧЕЗ Разпределение България” АД лицензиантът е длъжен да извършва дейността по лицензията съгласно разпоредбите на действащото законодателство. Видно от доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г., „ЧЕЗ Разпределение България” АД не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за услуги пощенски услуги за

20 829 лв. без ДДС. Като не е събрало през 2011 г. в град София не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за услуги за пощенски услуги за 20 829 лв. без ДДС, „ЧЕЗ Разпределение България” АД е нарушило т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., с което е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката.

С АУАН № 10/19.02.2013 г. се установява, че „ЧЕЗ Разпределение България” АД не е извършвало лицензионната дейност при спазване на действащото законодателство, а именно на Закона за обществените поръчки и Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки, като не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за нотариални услуги на стойност 37 185 лв. без ДДС. Съгласно т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическа енергия, издадена на „ЧЕЗ Разпределение България” АД лицензиантът е длъжен да извършва дейността по лицензията съгласно разпоредбите на действащото законодателство. Видно от доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г., „ЧЕЗ Разпределение България” АД не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за нотариални услуги на стойност 37 185 лв. без ДДС.

С АУАН № 11 от 19.02.2013 г. се установява, че „ЧЕЗ Разпределение България” АД не е извършвало лицензионната дейност при спазване на действащото законодателство, а именно на Закона за обществените поръчки и Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки, като не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП услуги по физическа охрана за 20 000 лв. без ДДС, видно от доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г.

АУАН № 12 от 19.02.2013 г. е съставен, за това че като е сключило в град София на 09.12.2011 г. договор № 11-173 за Одиторски услуги на стойност 172 445 лева без ДДС без провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка „ЧЕЗ Разпределение България” АД е нарушило т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., с което е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката. Нарушението е установено от данните в доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г.

АУАН № 13 от 19.02.2013 г. е съставен за това, че видно от доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г., „ЧЕЗ Разпределение България” АД през 2011 г. в град София не е провело процедура по реда на НВМОП за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Услуги по осигуряване на самолетни билети на стойност 87 867.70 лв. без ДДС”, по този начин е нарушило т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. да извършва дейността по лицензията съгласно разпоредбите на действащото законодателство, с което е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката.

АУАН № 14 от 19.02.2013 г. е съставен за това, че като е сключило в град София на 31.08.2011 г. с „ЧЕЗ България” ЕАД Договор за предоставяне на услуги № SLA_CEZ_BG_CEZ_DI-2011_001, с които се заобикаля ЗОП, „ЧЕЗ Разпределение България” АД е нарушило т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., с което е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката. Видно от доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г., през 2011 г. „ЧЕЗ Разпределение България” АД е възлагало дейности за доставки и услуги на „ЧЕЗ България” ЕАД без провеждане на процедури за обществени поръчки. По този начин между „ЧЕЗ Разпределение България” АД и „ЧЕЗ България” ЕАД са сключени договори, в резултат на които 83 % от осчетоводените през 2011 г. разходи за външни услуги са за сметка на свързаното предприятие „ЧЕЗ България” ЕАД (разходи общо за 65 605 282 лв.

без ДДС, от които 54 142 336 лв. без ДДС за услуги, предоставени от „ЧЕЗ България“ ЕАД) и 92 % от осчетоводените през 2011 г. разходи за материали са за сметка на свързаното предприятие „ЧЕЗ България“ ЕАД (разходи общо за 5 342 145 лв. без ДДС, от които 4 934 552 лв. без ДДС за доставки, осъществявани от „ЧЕЗ България“ ЕАД). Сключването на договори със свързано предприятие за предоставяне на услуги за избор на доставчици и на договори за услуги, по силата на които изпълнителят може да превъзложи дейността изцяло на трети лица, създава предпоставки за заобикаляне на ЗОП. Чл. 12, ал. 1, т. 6 от ЗОП изключва от обхвата на закона договорите за услуги, доставки и строителство между секторните възложители и свързани предприятия при определени условия. „ЧЕЗ Разпределение България“ АД и „ЧЕЗ България“ ЕАД са свързани предприятия по смисъла на §1, т. 24 ЗОП. Възлагайки на свързаното предприятие да избере доставчик, а не самото то да бъде такъв, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД заобикаля ЗОП, защото „ЧЕЗ България“ ЕАД не е възложител по смисъла на чл. 7 от ЗОП и ще бъде задължен по силата на договора си с „ЧЕЗ Разпределение България“ АД да избере вместо него доставчик, а не сам да извърши услугата. Обществена поръчка не се провежда единствено при условията на чл. 12, т. 6, когато свързаното предприятие „ЧЕЗ България“ ЕАД е изпълнител по договорите. Видно от т. 3.13 на Договор за предоставяне на услуги № SLA_CEZ_BG_CEZ_DI-2011_001, сключен на 31.08.2011 г. между „ЧЕЗ Разпределение България“ АД и „ЧЕЗ България“ ЕАД, лицензиантът се е съгласил свързаното предприятие „ЧЕЗ България“ ЕАД да наеме подизпълнители за предоставяне на услугите по договора, което е заобикаляне на ЗОП.

С АУАН № 15 от 19.02.2013 г. се установява, че като е сключило на 21.07.2011 г. в град София договор № 11-112 в нарушение на ЗОП „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е нарушило т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., с което е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката. Видно от доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г., „ЧЕЗ Разпределение България“ АД неоснователно е провело процедура за възлагане на обществена поръчка чрез договаряне с покана с предмет „Мерки за подобряване на показатели SAIDI и SAIFI и автоматизиране на избрани изводи на средно напрежение в „ЧЕЗ Разпределение България“ АД” и в резултат на незаконосъобразно проведената процедура е подписан договор № 11-112/21.07.2011 г. за 69 300 лв. без ДДС.

С АУАН № 16 от 19.02.2013 г. се установява, че като не е събрало през 2011 г. в град София не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за услуги по охрана за сигнално – охранителна техника за 26 829 лв. без ДДС, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е нарушило т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., с което е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката. Видно от доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г., „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за услуги по охрана за сигнално – охранителна техника за 26 829 лв. без ДДС.

Съгласно АУАН № 17 от 19.02.2013 г. като не е събрало през 2011 г. в град София не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за услуги за техническо обслужване на автомобили за 49 712 лв. без ДДС, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е нарушило т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., с което е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката. Видно от доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г., „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за услуги за техническо обслужване на автомобили за 49 712 лв. без ДДС.

С АУАН № 18 от 19.02.2013 г. се установява, че по данни в доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в

ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г., „ЧЕЗ Разпределение България” АД през 2011 г. в град София не е провело процедура по реда на НВМОП за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Телефонни услуги на стойност 92 734.84 лв. без ДДС”, по този начин е нарушило т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. да извършва дейността по лицензията съгласно разпоредбите на действащото законодателство, с което е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката.

Възражения на „ЧЕЗ Разпределение България” АД срещу основанията за откриване на процедура и анализ на представените доказателства за преустановяване на нарушенията и за отстраняване на последиците от тях

С решението за откриване на процедура за отнемане на издадената лицензия на „ЧЕЗ Разпределение България” АД на основание чл. 71, ал.4 от НЛДЕ /отм./, комисията е дала на дружеството седемдневен срок да отстрани установените нарушения.

Съгласно чл. 73, ал. 2 във връзка с ал. 1 от НЛДЕ /отм./ с предупреждението, дадено на лицензианта за преустановяване на нарушенията и за отстраняване на последиците в определения срок, комисията е изискала писмено становище от лицензианта по основанията за откриване на процедурата.

На основание чл. 73, ал. 2 от НЛДЕ /отм./ „ЧЕЗ Разпределение България” АД е представило становище, постъпило в ДКЕВР с вх. № Е-13-62-44/27.02.2013 г., по констатациите, изложени в Решение № 01-Л-135-07 от 19.02.2013 г. на ДКЕВР, както и информация за предприетите действия за преустановяване на нарушенията и отстраняване на последиците от тях. Дружеството е поискало на основание чл. 73, ал. 3 и/или алтернативно - чл. 75, ал. 1, т. 1 от НЛДЕ /отм./ Комисията да се произнесе с мотивирано решение за прекратяване процедурата по отнемане на Лицензия № Л- 135-07/13.08.2004 г., издадена на „ЧЕЗ Разпределение България” АД за дейността „разпределение на електрическа енергия”.

Със Заповед № 3-Е-40/22.02.2013 г. е сформирана работна група със задача да констатира преустановило ли е дружеството нарушенията, установени с горесцитираните актове за установяване на административни нарушения, и отстранило ли е последиците от тях. В доклад с изх. № Е-Дк-156/11.04.2003 г. са разгледани изложените по-долу в настоящото решение възражения на дружеството по основанията за откритата процедура, представените от „ЧЕЗ Разпределение България” АД доказателства за предприети действия за преустановяване на нарушенията и отстраняване на вредните последици от тях и са направени съответните изводи относно преустановяване на нарушенията/отстраняване на вредните последици по всеки съставен акт за установяване на административно нарушение.

Във Възражение с вх. № Е-13-62-20/22.02.2013 г. относно АУАН № 01/19.02.2013 г., възражение с вх. № Е-13-62-21/22.02.2013 г. относно АУАН № 02 от 19.02.2013 г., възражение с вх. № Е-13-62-22/22.02.2013 г. относно АУАН № 03 от 19.02.2013 г., възражение с вх. № Е-13-62-23/22.02.2013 г. относно АУАН № 04/19.02.2013 г. „ЧЕЗ Разпределение България” АД твърди, че констатациите на актосъставителите противоречат на фактическата обстановка и на материалния закон и излага доводи в посока, че разпоредбата на чл. 58 от ОУ съдържа изискване за подписване на съставения протокол и от потребителя, но не предвижда изрично изискване протоколът да бъде подписан едновременно от страните, нито предвижда срок, в който същият, след като бъде съставен, да бъде подписан от потребителя, стига същият да е имал осигурена фактическа възможност да се запознае и да подпише протокола, като евентуално да предяви своите претенции или възражения. Съгласно чл. 58, ал. 3 от ОУ в случай, че потребителят не присъства при съставянето на протокола, електроразпределителното предприятие го изпраща на потребителя по реда за изпращане на документи съгласно ОУ - на адреса за кореспонденция, посочен от потребителя. Според дружеството, в пълно съответствие с

изискванията на чл. 58 от ОУ, след като е бил съставен от служители на електроразпределителното дружество по повод смяна на средство за търговско измерване за извършване на периодична проверка, процесният протокол е бил надлежно връчен за подпис на съответния потребител, който от своя страна го е подписал без забележки.

В допълнение във възраженията се сочи, че чрез подмяната на СТИ за периодична проверка Дружеството осъществява друго свое задължение по лицензията, а именно - да поддържа СТИ в състояние, съответстващо на изискванията на Правилата за измерване, както и да извършва редовни проверки, изпитания и контрол върху тях (т. 3.5.2.). В този смисъл, подмяната на СТИ, които съгласно Закона за енергетиката са собственост на Дружеството, е рутинна дейност, която ежесечно се извършва в големи мащаби, предвид общия брой на присъединените към разпределителната мрежа на Дружеството потребители и изискването СТИ да преминават периодична проверка на определен период от време. Подмяната на СТИ в никакъв случай не ощетява клиентите и не влияе на техните сметки. Видно от съдържанието на протокола, в него се вписват всички данни и показания, както за демонтираното, така и за монтираното на негово място ново СТИ. Освен от протокола, потребителят в последствие получава информация за показанията на старото и ново СТИ във фактурата си, както и за датата, на която е била извършена смяната. В тази връзка Дружеството счита, че правата на потребителите са гарантирани и неподписването от тяхна страна на протокола за подмяна на СТИ не ги лишава от възможността впоследствие да направят възражение срещу сметката си. Поради горното счита, че напълно е спазена разпоредбата на чл. 58 от ОУ, както и целта на закона - да бъде дадена възможност на потребителя да вземе отношение и да изрази претенции или възражения, ако желае, по така извършената смяна. Доколкото констативният протокол е подписан без забележки от страна на потребителя, счита, че в случая не е налице каквото и да е нарушение нито на чл. 58 от ОУ, нито на правата на клиента, чиято защита е гарантирана с посочената разпоредба, поради което и не е налице нарушение на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ. Евантуално, дори и под условие да се приеме, че е налице формално нарушение на чл. 58 от ОУ (което обстоятелство изрично оспорва), то счита, че в случая се касае до маловажен случай, доколкото протоколът е подписан от съответния потребител, поради което не са произтекли каквито и да са вреди, като правата на потребителя съобразно ОУ са били напълно спазени.

Дружеството представя заверен препис от Инструкция рег. № ДМУД03/2011 г. в сила от 01.06.2011 г. на Дирекция "Мерене и управление на данните" на лицензията за извършване на демонтаж, монтаж или подмяна на средства за търговско измерване ("СТИ"). Представя се и заповед на директора на ДМУД, с която се обръща внимание на всички служители при демонтаж, монтаж или подмяна на СТИ да спазват стриктно инструкцията от 01.06.2011 г.

„ЧЕЗ Разпределение България“ АД предвижда извършване на вътрешен одит по отношение съставянето и подписването на протоколи във връзка с подмяната на средствата за търговско измерване (СТИ) - видно от представеното решение на Управителния съвет на Дружеството от 27.02.2013 г. Дружеството сочи, че е започнато производство по реализиране на дисциплинарна отговорност на виновните длъжностни лица на Дружеството.

„ЧЕЗ Разпределение България“ АД счита, че не е налице твърдяното в АУАН № 01/19.02.1013 г. нарушение на чл. 58 от ОУ, а оттам и на издадената на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД лицензия, поради което не е осъществен и състава на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ. Евантуално, дори и да се приеме, че е налице формално нарушение на чл. 58 от ОУ (което обстоятелство изрично оспорва), то „ЧЕЗ Разпределение България“ АД счита, че в случая се касае до маловажен случай, доколкото протоколът е подписан от съответния потребител, поради което не са произтекли каквито и да са вреди, като правата на потребителя съобразно ОУ са били напълно спазени.

С писмо вх. № Е-13-62-44/09.04.2013 г. Дружеството е представило заповеди №№ HR -120 от 15.03.2013 г., HR -121, HR -122 и HR -123 от 15.03.2013 г. за налагане на дисциплинарни наказания „забележка” на свои служители за неспазване на изискванията на инструкцията за съставянето на констативни протоколи за проверка/демонтаж/монтаж на СТИ.

От анализа на възраженията и представените документи може да се приеме, че дружеството е предприело мерки за отстраняване на вредните последици от нарушенията установени с АУАН №№ 1,2,3,4 от 19.02.2013 г., като е дало възможност на потребителите да защитят интересите си чрез подписване на констативните протоколи впоследствие и същите са подписани без забележки. Дружеството не е преустановило нарушенията чрез подписване на протоколите впоследствие от потребителя, тъй като ал. 3 на чл. 58 от ОУ не изключва приложението на ал. 2 на същия текст. Систематичното тълкуване на чл. 58 от ОУ налага извода, че по ал. 3 на потребителя следва да се изпрати за сведение констативен протокол, съставен по надлежния ред, т. е. подписан от двама свидетели при съставянето му, в случай че потребителят тогава е отсъствал. В случая констативният протокол не е подписан от двама свидетели.

С Възражение с вх.№ Е-13-62-24/22.02.2013 г. дружеството възразява срещу АУАН № 05 от 19.02.2013 г. и счита, че констатациите в акта са за формално, а не за сериозно нарушение на указанията на ДКЕВР.

Според дружеството даденият от ДКЕВР срок е бил изключително кратък за предоставяне на голям по обем информация. Подготовката за предоставяне на исканата информация изисква повече време и въпреки нереалистичния срок, Дружеството е положило всички усилия, за да предаде исканата информация на ДКЕВР. Исканата информация засяга и друго дружество - „ЧЕЗ България” ЕАД, което предполага поне уведомяване на „ЧЕЗ България” ЕАД. Съгласно българското законодателство най-малкият възможен срок се определя в дни, т.е. не може да бъде определен такъв в часове. Освен това, макар и със закъснение от три часа информацията в действителност е представена, т. е. указанията са изпълнени (писмо с вх. № Е-13-47-6/18.02.2013 г.) и дори да се приеме, че има нарушение, то може да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Дружеството твърди, че стриктно изпълнява изискването на чл. 51, ал 1, т. 2 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката. Видно от годишен доклад за извършване на лицензионната дейност за 2011 г., придружен с писмо с вх. № Е-13-62-24/30.03.2012 г, дружеството е подало доклада за 2011 г. на 30.03.2012 г., на стр. 43 от годишния доклад дружеството е разкрило вече одобрените от министъра на икономиката, енергетиката и туризма договори за възлагане на услуги на „ЧЕЗ България” ЕАД. Така Дружеството е спазило чл. 51, ал. 1, т. 2 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката, както и т. 3.12.4 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., издадена на „ЧЕЗ Разпределение България” АД. По отношение на предоставяната информация за 2012 г. дружеството счита, че следва да се отчете, че изискването на т. 3.13.4 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., издадена на „ЧЕЗ Разпределение България” АД, съгласно която Дружеството е длъжно в срок до 31 март да подаде информация относно сключените договори. Срокът за докладване за 2012 г. все още не е изтекъл. Моли да бъде взет предвид факта, че ДКЕВР е уведомена и съдържанието на договорите с „ЧЕЗ България” ЕАД е било разкрито още през април/май 2011 г. в хода на тяхното одобрение от страна на министъра на икономиката, енергетиката и туризма (виж писмо от „ЧЕЗ България” ЕАД до ДКЕВР с вх. № Е-03-17-24/04.04.2011 г. и писмо от ДКЕВР до министъра на икономиката, енергетиката и туризма с изх. № Е-03-17-24/ 02.05.2011 г.).

От друга страна, според дружеството извънредното искане на ДКЕВР за предоставяне на информация относно договорите за услуги за периода 2011 - 2012 г., както и информация за превъзлаганите услуги на трети лица от страна на „ЧЕЗ България” ЕАД не може да бъде основано на чл. 51, ал. 1, т. 2 от Наредбата за лицензиране на

дейностите в енергетиката, тъй като този текст касае предоставяне на информация на годишна основа. Дружеството представя като писмени доказателства: писмо от ДКЕВР с изх. № Е-13-47-6/18.02.2013 г. до „ЧЕЗ Разпределение България“ АД; писмо от „ЧЕЗ България“ АД с вх. № Е-13-47-6 от 18.02.2013 г до ДКЕВР в изпълнение на искане за предоставяне на информация от ДКЕВР; Констативен протокол № Е-4 от 19.02.2013 г.; Годишен доклад за извършване на лицензионната дейност от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, придружен с писмо с вх. № Е-13-62-24 от 30.03.2012 г.; писмо от „ЧЕЗ България“ ЕАД до ДКЕВР с вх. № Е-03-17-24 от 04.04.2011 г.; писмо от ДКЕВР до министъра на икономиката, енергетиката и туризма с изх. № Е-03-17-24 от 02.05.2011 г.

Анализът на възраженията срещу АУАН № 05/19.02.2013 г. и приложените документи налагат извод, че въпреки представения в ДКЕВР с вх. № Е-13-62-24 от 30.03.2012 г. годишен доклад за извършване на лицензионната дейност на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, не може да се приеме, че дружеството е представило в определените срокове информация за сключените договори с трети лица, тъй като не е достатъчно да се оповести наличието на сключени договори, а следва да се предостави информация относно тези договори, такава, от която може да се направи извод за страните по договора, техните права и задължения и съответно не може да се направи извод за спазване на действащото законодателство. Приложеното като доказателство писмо от ДКЕВР с изх. № Е-03-17-24 от 02.05.2011 г. се отнася за предварително съгласие на МИЕТ за сключване на договори между лицензираните дружества и свързани с тях лица. В него ДКЕВР излага становище, че няма правомощие да одобрява такива договори и изрично заявява, че в договорите за услуги не следва да се предвиждат клаузи нито за частично, нито за изцяло превъзлагане на услугите от изпълнителя „ЧЕЗ България“ ЕАД на трето лице. Предвид естеството на констатираното нарушение, същото не може да бъде преустановено, защото извършването му е приключило в 14.00 часа на 18.02.2013 г. С писма вх. №№ Е-13-47-6/18.02.2013 г. (след 14.00 часа) и Е-13-47-6/27.02.2013 г. са представени копия на договори с трети лица, с което дружеството е предприело действия за отстраняване на вредните последици от нарушението.

С Възражение с вх.№ Е-13-62-25/22.02.2013 г. дружеството възразява срещу АУАН № 06 от 19.02.2013 г. и счита, че не е налице твърдяното нарушение, тъй като стриктно изпълнява изискването на чл. 51, ал. 1, т. 2 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката. Видно от годишен доклад за извършване на лицензионната дейност за 2011 г., придружен с писмо с вх. № Е-13-62-24 от 30.03.2012 г. Дружеството е подало доклада за 2011 г. на 30.03.2012 г. На стр. 43 от годишния доклад дружеството е разкрило вече одобрените от министъра на икономиката, енергетиката и туризма договори за възлагане на услуги на „ЧЕЗ България“ ЕАД. Така Дружеството е спазило чл. 51, ал 1, т. 2 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката, както и т. 3.13.4 от Лицензия № Л-135-07/ 13.08.2004 г., издадена на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД. Моли да се вземе предвид факта, че ДКЕВР е уведомена и съдържанието на договорите с „ЧЕЗ България“ ЕАД е било разкрито още през април/май 2011 г. в хода на тяхното одобрение от страна на министъра на икономиката, енергетиката и туризма (виж писмо от „ЧЕЗ България“ ЕАД до ДКЕВР с вх. № Е-03-17-24/04.04.2011 г. и писмо от ДКЕВР до министъра на икономиката, енергетиката и туризма с изх. № Е-03-17-24/ 02.05.2011 г.).

По отношение на предоставяната информация за 2012 г. моли да се отчете изискването на т. 3.13.4 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., издадена на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, съгласно която Дружеството е длъжно в срок до 31 март да подаде информация относно сключените договори.

Дружеството възразява срещу това да бъде наказвано за едно и също нарушение дори и на различни основания (*non bis in idem*). ДКЕВР вече е съставила АУАН № 05 от 19.02.2013 г., където констатира нарушение чрез същото деяние - непредоставяне на информация до ДКЕВР ежегодно в срок до 31 март, което е смисълът на чл. 51, ал.1, т. 2

от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката и т. 3.13.4 от Лицензия № Л-135-07/ 13.08.2004 г., издадена на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

Представя като писмени доказателства следните документи: Годишен доклад за извършване на лицензионната дейността на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, придружен с писмо с вх. № Е-13-62-24 от 30.03.2012 г.; писмо от „ЧЕЗ България“ ЕАД до ДКЕВР с вх. № Е-03-17-24 от 04.04.2011 г.; писмо от ДКЕВР до министъра на икономиката, енергетиката и туризма с изх. № Е-03-17-24 от 02.05.2011 г.

Анализът на възраженията срещу АУАН № 6/19.02.2013 г. и приложените документи налагат извод, че актът е съставен за непредставяне в срок до 31.03.2012 г. на информация за сключените през 2011 г. с „ЧЕЗ България“ АД договори за възлагане на дейности, като предоставянето на информация по смисъла на т. 3.13.1 от лицензията изисква и представяне на копия от сключените договори. АУАН № 5/19.02.2013 г. е съставен за непредставяне на информация в определен от комисията срок, поради което няма припокриване между нарушенията по двата акта.

Предвид естеството на констатираното нарушение, същото не може да бъде преустановено, защото извършването му е приключило на 01.04.2013 г. С писма вх. №№ Е-13-47-6/18.02.2013 г. и Е-13-47-6/27.02.2013 г. дружеството е представило копия на договори с трети лица, с което е предприело действия за отстраняване на последиците от нарушението.

С възражение с вх. № Е-13-62-28/22.02.2013 г. „ЧЕЗ Разпределение България“ АД счита, че констатациите в АУАН № 09 от 19.02.2013 г. са в противоречие с фактическата обстановка и материалния закони и излага следните аргументи:

Органите, които осъществяват контрол по ЗОП са Агенцията за обществени поръчки и Агенцията за държавна финансова инспекция, АДФИ е осъществило функциите си и е наложило санкции на отговорни физически лица, не на дружеството, т.е. не могат да бъдат налагани две санкции за едно и също нарушение.

Наред с това, според дружеството в акта не се сочи датата на извършване на твърдяното нарушение. Дружеството не е събрало три оферти по реда на Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки („НВМОП“) /отм./ за пощенски услуги. Тази обща формулировка би могла да означава, че твърдяното нарушение е било извършено в периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. В административно-наказателното производство обаче не съществува институтът на „продължавано нарушение“, поради което ЗАНН изрично изисква посочването на дата на извършване на нарушението. Липсата на дата на извършване на твърдяното нарушение е съществено процесуално нарушение, което пречатства възможността за проверка на обстоятелството, дали АУАН е съставен в рамките на преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН. Във всички случаи, дори да се приеме възможно най-последната дата от 2011 г.- 31.12.2011 г. за датата, на която е извършено нарушението, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 31.12.2012 г. съгласно чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ“) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал.2 е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата.

В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от Закона за обществените поръчки („ЗОП“) тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и, съответно,

да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен. Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклад на АДФИ, поради което на основание чл. 80, ал. 3 ЗЕ не е съставян констативен протокол.

За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал. 3 ЗЕ, официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др.

Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”, по отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада.

Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал. 1 ЗЕ, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта Дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 ЗЕ, тъй като е нарушило т. 2.1. от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическата енергия, издадена на Дружеството, тъй като не е събрало през 2011 г. поне три оферти по реда на НВМОП (отм.) за пощенски услуги.

Чрез твърдяното несъбиране на три оферти по реда на НВМОП (отм.) всъщност е нарушена разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 2, предл. второ от НВМОП (отм.), поради което не е осъществен състав на нарушение по общия закон в случая - Закона за енергетиката, а състав на специалния закон - Закона за обществените поръчки и НВМОП (отм.).

Именно поради нарушаването на НВМОП (отм.) компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно - наказателно производство и то не е приключило пред АДФИ чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11010031/14.01.2013 г., срещу който е подадено в срок възражение рег. № 11010031 от 17.01.2013 г. Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нещо, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (*non bis in idem*). Ако производствата по Акт за установяване на административно нарушение № 11010031/14.01.2013 г. на АДФИ и по процесния Акт, продължат и завършат с наказателни постановления, ще бъде нарушен чл. 17 ЗАНН. На това основание, производството по процесния Акт следва да бъде прекратено като по-късно заведено.

Актът противоречи и на материалния закон. Посоченото деяние не съставлява административно нарушение, тъй като предвид спецификата на пощенските услуги не би могло да се прогнозира предварително в началото на календарната година на каква стойност ще е обществената поръчка. В конкретния случай прагът определен в НВМОП /отм./ е надхвърлен само с 5 800 лв.

Представя и моли да се приемат като писмени доказателства следните документи: Акт за установяване на административно нарушение № 11010031/14.01.2013 г., съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция; възражение против Акт за установяване на административно нарушение № 11010031/14.01.2013 г. рег. № 11010031 от 17.01.2013 г.

Като доказателства за изпълнение на т. 2 от Решението на ДКЕВР дружеството представя публична покана № 9012611/26.02.2013 г. за избор на изпълнител за услугата „извършване на универсални пощенски услуги” за нуждите на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

Предвид горното, изводът в доклада, изготвен по чл. 73, ал. 3 от НЛДЕ /отм./ е, че дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението, изразяващо се в неспазване на действащото законодателство при извършване на лицензионната дейност.

С Възражение с вх. № Е-13-62-29/22.02.2013 г. дружеството възразява срещу АУАН № 10/19.02.2013 г. със следните аргументи:

АУАН не съдържа дата на извършване на твърдяното нарушение. Посочено е, че „през 2011 г.” Дружеството не е събрало три оферти по реда на Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки („НВМОП”) /отм./ за нотариални услуги. В административно-наказателното производство не съществува институтът на „продължавано нарушение”, поради което ЗАНН изрично изисква посочването на дата на извършване на нарушението. Липсата на дата на извършване на твърдяното нарушение е съществено процесуално нарушение, което пречатства възможността за проверка на обстоятелството дали АУАН е съставен в рамките на преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН.

Във всички случаи, дори да се приеме възможно най-последната дата 15.12.2011 г. за датата, на която е извършено нарушението, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 15.12.2012 г. съгласно чл. 34, ал.1 ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал.2 ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ”) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал.2 от ЗАНН е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата. В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от Закона за обществените поръчки („ЗОП”) тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и съответно да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклада на АДФИ. Поради което на основание чл. 80, ал. 3 ЗЕ не е съставян констативен протокол.

За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал.3 ЗЕ официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др.

Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”, по отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада.

Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 ЗЕ. Поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта Дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 ЗЕ, тъй като е нарушило т.2.1. от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическата енергия, издадена на Дружеството, тъй като не е събрало през 2011 г. поне три оферти по реда на НВМОП /отм./ за нотариални услуги.

Чрез твърдяното несъбиране на три оферти по реда на НВМОП (отм.) всъщност е нарушена разпоредбата на чл. 2, ал.1, т.2, предл. второ от НВМОП (отм.), поради което не

е осъществяване на нарушение по общия закон в случая - Закона за енергетиката, а състав на специалния закон - Закона за обществените поръчки и НВМОП (отм.).

Именно поради нарушаването на НВМОП (отм). компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно-наказателно производство чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11010028/ 14.01.2013 г., срещу който е подадено в срок възражение рег. № 11010028 от 17.01.2013 г. (които представяме като доказателства към това възражение). Това административно-наказателно производство не е приключило с влязъл в сила акт, от който да се приеме, че административното нарушение е безспорно установено. Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нещо, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (non bis in idem). Ако производствата по Акт за установяване на административно нарушение № 11010028/14.01.2013г. на АДФИ и по процесния акт, продължат и завършат с наказателни постановления, ще бъде нарушен чл. 17 ЗАНН. На това основание, производството по процесния Акт следва да бъде прекратено като по-късно заведено.

Актът противоречи и на материалния закон. Посоченото деяние не съставлява административно нарушение, тъй като предвид спецификата на нотариалните услуги е било обективно невъзможно да бъдат събрани поне три оферти. Нотариусът е лице, на което държавата възлага извършване на предвидените в законите нотариални действия, като таксите, които се събират са нормативно определени в Тарифа за нотариалните такси към Закона за нотариусите и нотариалната дейност, поради което и всички нотариуси на територията на Република България са задължени и събират еднакви по размер нотариални такси (обикновени и пропорционални, съответно на удостоверявания материален интерес и изразходваното време) и е невъзможно да бъдат получени три или повече различни финансови предложения. Сделките се извършват пред нотариус, имащ правомощията в района по местонахождение на недвижимия имот, обект на сделката. Изборът на нотариус е поставен в зависимост от местонахождението на недвижимия имот, а в малките населени места има един правоспособен нотариус и сделката следва да се извърши единствено в тази нотариална кантора.

Предвид изложените доводи счита, че не е налице нарушение на нормата на чл.2,ал. 1, т. 2 НВМОП (отм.), тъй като за Дружеството е била налице обективна невъзможност да бъдат събрани три оферти от нотариуси, съдържащи техническо и финансово предложение предвид вида на извършваната услуга, поради което и Актът е незаконосъобразен. Представя и моли да се приемат като писмени доказателства следните документи: Акт за установяване на административно нарушение № 11010028/14.01.2013г., съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция; Възражение против Акт за установяване на административно нарушение № 11010028/14.01.2013г., рег. № 11010028 от 17.01.2013 г.

Дружеството предоставя публична покана № 9012619/26.02.2013 г. за избор на изпълнител на услугата извършване на нотариални услуги, за територията на град София – районите Изток, Запад, Север, Юг съгласно изискванията на ЗОП, с което доказва, че е предприело действия за преустановяване на нарушението и отстраняване на вредните последици от него.

Предвид горното, изводът в доклад с изх. № Е-Дк-156/11.04.2003 г. е в посока, че дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението, изразяващо се в неспазване на действащото законодателство при извършване на лицензионната дейност.

Във Възражение с вх. № Е-13-62-30/22.02.2013 г. срещу АУАН № 11 от 19.02.2013 г. „ЧЕЗ Разпределение България“ АД счита, че констатациите в акта противоречат на фактическата обстановка и на материалния закон и излага следните аргументи:

АУАН не съдържа дата на извършване на твърдяното нарушение, а е посочено „през 2011 г.” Дружеството не е събрало три оферти по реда на Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки („НВМОП”) /отм./ за услуги по физическа охрана. Тази обща формулировка би могла да означава, че твърдяното нарушение е било извършено в периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. В административно-наказателното производство обаче не съществува институтът на „продължавано нарушение”, поради което ЗАНН изрично изисква посочването на дата на извършване на нарушението.

Липсата на дата на извършване на твърдяното нарушение е съществено процесуално нарушение, което препятства възможността за проверка на обстоятелството дали АУАН е съставен в рамките на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН.

Във всички случаи, дори да се приеме възможно най-последната дата от 2011 г. – (31.12.2011 г.) за датата, на която е извършено нарушението, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 31.12.2012 г. съгласно чл. 34, ал.1 от ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал.2 от ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ”) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал.2 е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата.

В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от Закона за обществените поръчки („ЗОП”) тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният Акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и съответно да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклад за проверка № ДП1СФ-006/08.02.2013г. на Агенцията за държавна финансова инспекция („Доклад на АДФИ”). Поради което на основание чл. 80, ал. 3 от ЗЕ не е съставян констативен протокол.

За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал.3 ЗЕ, официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др.

Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”. По отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада.

Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 ЗЕ, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта Дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 ЗЕ, като е нарушило т.2.1. от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическата енергия, издадена на Дружеството, тъй като не е събрало през 2011 г. поне три оферти по реда на НВМОП /отм./ за услуги по физическа охрана.

Чрез твърдяното несъбиране на три оферти по реда на НВМОП (отм.) всъщност е нарушена разпоредбата на чл. 2, ал.1, т. 2, предл. второ от НВМОП (отм.), поради което не е осъществен състав на нарушение по общия закон в случая - Закона за енергетиката, а състав на специалния закон - Закона за обществените поръчки и НВМОП (отм.).

Именно поради нарушаването на НВМОП (отм). компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно - наказателно производство чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11010029/ 14.01.2013 г., срещу който е подадено в срок възражение рег. № 11010029 от 17.01.2013 г. (които представяме като доказателства към това възражение).

Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нещо, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (non bis in idem). Ако производствата по Акт за установяване на административно нарушение № 11010029/14.01.2013 г. на АДФИ и по процесния Акт, продължат и завършат с наказателни постановления, ще бъде нарушен чл. 17 от ЗАНН. На това основание, производството по процесния Акт следва да бъде прекратено като по-късно заведено.

Актът противоречи и на материалния закон. Посоченото деяние не съставлява административно нарушение, тъй като предвид спецификата на услугите по физическа охрана не би могло да се прогнозира предварително в началото на календарната година на каква стойност ще е обществената поръчка. В конкретния случай прагът определен в НВМОП (отм.) е надхвърлен само с 5 000 лв. и по следните причини: първоначално на 27.07.2011 г. Дружеството е сключило договор за охрана на обект с „Експол Секюрити - СОТ” ЕООД на стойност до 10 000 лв. Два месеца по-късно със същото дружество е сключен втори договор за друг обект също на стойност до 10 000 лв. поради внезапно възникнала необходимост, за което бяха представени доказателства в неприключилото административно-наказателното производство пред АДФИ.

Представя и моли да се приемат като писмени доказателства следните документи: Акт за установяване на административно нарушение № 11010029/14.01.2013г., съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция; възражение против Акт за установяване на административно нарушение № 11010029/14.01.2013 г. рег. № 11010029 от 17.01.2013 г.

Дружеството предоставя споразумение № ДОС 2263/26.02.2013 г. за прекратяване на договор № 11-114/27.06.2011 г. за охрана. Не е представено споразумение за прекратяване на договор № 11-129/30.09.2011 г. Дружеството е приело решение № 181/28.02.2013 г. по чл. 3, ал. 1 от ЗОП за откриване на процедура по ЗОП за възлагане на обществена поръчка – открита процедура за избор на изпълнител за осъществяване на услугата „Охрана на обекти с изградена СОТ система”. Твърдението се потвърждава след направена служебна справка в електронния регистър на Агенцията за обществени поръчки. От документите не става ясно дали дружеството възнамерява да ползва отделно услугата „физическа охрана” на стойност, която налага прилагане на ЗОП. При изрично волеизявление на дружеството в този смисъл, може да се приеме, че дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението и отстраняване на последиците от него.

Възражение с вх. № Е-13-62-31/22.02.2013 г. относно АУАН № 12/19.02.2013 г.

За датата, на която е извършено нарушението, АУАН посочва 09.12.2011 г., т.е. датата на сключване на договора. Следователно АУАН е трябвало да бъде съставен най-късно на 09.12.2012 г. съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал.2 ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ”) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал. 2 от ЗАНН е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата. В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от ЗОП тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок

се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният Акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 ЗАНН. Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и съответно да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклад на АДФИ, поради което на основание чл. 80, ал. 3 ЗЕ не е съставян констативен протокол.

За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал.3 от ЗЕ официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др.

Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”. По отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада.

Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 ЗЕ, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта Дружеството е осъществило състава на нарушение по чл.206, ал. 1 ЗЕ, тъй като е нарушило т.2.1. от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическата енергия, издадена на Дружеството, тъй като не е провело процедура по реда на ЗОП за възлагане на обществена поръчка с предмет „Одиторски услуги на стойност 172 445 лева без ДДС по договор № 11- 173/09.12.2011 г.”

Чрез твърдяното непровеждане на процедура по реда на ЗОП за възлагане на обществена поръчка с предмет „Одиторски услуги на стойност 172 445 лева без ДДС по договор № 11-173/09.12.2011 г.” всъщност е нарушена разпоредбата на чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 14, ал. 1, т. 3 от ЗОП, поради което не е осъществен състав на нарушение по общия закон в случая - Закона за енергетиката, а състав на специалния закон - ЗОП.

Именно поради нарушаването на ЗОП компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно - наказателно производство чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11011551/15.10.2012 г., срещу който е подадено в срок възражение рег. № 11011551 от 18.10.2012 г. Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нарушение, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (поп bis in idem). Производството по Акт за установяване на административно нарушение 11011551/ 15.10.2012. на АДФИ е завършило с издаване на наказателно постановление. Ако производството по процесния акт, продължа и завърша с наказателни постановления, ще бъде нарушен чл. 17 от ЗАНН. На това основание, производството по процесния акт следва да бъде прекратено като по-късно заведено.

Актът противоречи и на материалния закон. Посоченото деяние не съставлява административно нарушение, тъй като съгласно чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗОП при обекти по чл. 3, ал. 1 ЗОП, където са записани и услугите, законът не се прилага за договори, които възложителите по чл. 7, т. 5 или 6 сключват във връзка с дейност, различна от дейностите по чл. 7а - 7в и чл. 7д ЗОП. Тъй като предметът на договора от 09.12.2011 г, подписан между Дружеството и „Ърнст и Янг Одит" ООД е извършването на одиторски услуги, този договор не е подписан във връзка с дейност, която Дружеството извършва по чл. 7а ЗОП, поради което не е било нужно провеждането на процедура за възлагане на

обществена поръчка. В конкретния случай е налице изключение от установеното в закона правило, поради което считаме, че като не е провело процедура за възлагане на обществена поръчка Дружеството не е извършило вмененото му и констатирано в Акта административно нарушение.

Дружеството, като енергийно предприятие по смисъла на § 1, т. 24 от ДР на ЗЕ, притежаващо индивидуална лицензия за разпределение на ел. енергия, издадена от ДКЕВР с № Л - 135 - 07 /13. 08. 2004г., извършва услуга от обществен интерес (чл. 88, ал. 2 от ЗЕ), т.е., освен общото качество възложител на обществени поръчки на основание чл. 7, т. 6 във връзка с чл. 7а ЗОП Дружеството притежава и специално качество „предприятие, извършващо дейност от обществен интерес” по смисъла на т. 11 на § 1 от ДР на Закона за независимия финансов одит („ЗНФО”).

Редът за възлагане изготвянето на независим финансов одит на финансовия отчет на Дружеството като предприятие, извършващо дейност от обществен интерес е специалният ред, предвиден в ЗНФО, а не общият ред по ЗОП. Съгласно чл. 40к ЗНФО „изборът на регистриран одитор, който да извърши независим финансов одит на предприятие, осъществяващо дейност от обществен интерес, се извършва въз основа на препоръка на одитния комитет.

Представя и моли да се приемат като писмени доказателства следните документи: Акт за установяване на административно нарушение № 11011551/ 15.10.2012г., съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция; Възражение против Акт за установяване на административно нарушение № 11011551/15.10.2012 г. с рег. № 11011551 от 18.10.2012 г.; Заверено копие от писмо с изх. № ДОС-9256-(1)/25.09.2012 г., в т.ч. Препоръка на Одитен комитет и Протокол от НС на дружеството.

Дружеството твърди, че притежава качеството „предприятие, извършващо дейност от обществен интерес” по смисъла на т. 11 на § 1 от ДР на Закона за независимия финансов одит („ЗНФО”). Това му качество обаче не води до премахване на статута на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД като възложител по смисъла на чл. 7а от Закона за обществените поръчки. ЗОП определя принципите, условията и реда за възлагане на обществените поръчки с цел осигуряване на ефективност при разходването на бюджетните и извънбюджетните средства, както и на средствата, свързани с извършването на определени в закона дейности с обществено значение, докато ЗНФО урежда целта и принципите на независимия финансов одит като съвкупност от необходими и взаимосвързани процедури, определени от Международните одиторски стандарти, въз основа на които се изразява независимо мнение относно достоверността във всички аспекти на същественост на финансовите отчети, изготвени в съответствие с българското счетоводно законодателство. Разпоредбите на ЗНФО не са в противоречие и не изключват приложението на задължителните норми на Закона за обществените поръчки. Действително е предвидена препоръка на одитния комитет, но както изрично е посочено в ЗНФО, това е препоръка и по нейния обвързващ дружеството характер спрямо ЗОП може да се спори.

Дружеството представя писмо за поемане на ангажимент от „Ърнст и Янг” за извършване на одиторски услуги за 2012 г., чиято стойност е определена до 20 000 лева, което е под праговете по ЗОП.

Предвид горното, дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението, изразяващо се в неспазване на действащото законодателство при извършване на лицензионната дейност.

Съгласно Възражение с вх. № Е-13-62-32/22.02.2013 г. относно АУАН № 13/19.02.2013 г. актът за установяване на административно нарушение е съставен без извършване на проверка на данните, съдържащи се в доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с

вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г. („Доклад на АДФИ”), на база на който е направен изводът, че Дружеството не е провело процедура на НВМОП (отм.) за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Услуги по осигуряване на самолетни билети на стойност 87 867.70 лв. без ДДС” за 2011 г. В Доклада на АДФИ се твърди, че не е организирана и проведена малка обществена поръчка по реда на НВМОП, като за периода 01.01.2011 г. - 30.12.2011 г. са осигурени без договор самолетни билети на стойност 87 867.70 лв. Освен това, в Доклада на АДФИ, се твърди нарушение на разпоредбата на чл. 3, ал. 2 във връзка с ал. 1 от НВМОП (отм.), т.е. касае се за евентуално нарушение на законодателството, свързано с обществени поръчки. В Доклада на АДФИ липсва дата на извършване на твърдяното нарушение, поради което и в АУАН липсва дата на нарушението. АУАН не съдържа някои от задължителните реквизити съгласно чл. 42 от ЗАНН, което води до извод за неговата незаконосъобразност, а именно датата на извършване на твърдяното нарушение. Посочено е, че Дружеството „не е провело процедура по реда на НВМОП за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Услуги по осигуряване на самолетни билети на стойност 87 867.70 лв. без ДДС” за 2011 г.”. Тази обща формулировка би могла да означава, че твърдяното нарушение е било извършено в периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. В административнонаказателното производство обаче не съществува институтът на „продължавано нарушение“, поради което ЗАНН изрично изисква посочването на дата на извършване на нарушението. Липсата на дата на извършване на твърдяното нарушение е съществено процесуално нарушение, което пречатства възможността за проверка на обстоятелството, дали АУАН е съставен в рамките на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Във всички случаи дори да се приеме възможно най-последната дата от 2011 г. - 31.12.2011 г.,- за датата, на която е извършено нарушението, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 31.12.2012 г. съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал.2 ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ”) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.)} тъй като съответното изменение на чл. 34, ал. 2 от ЗАНН е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата. В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от Закона за обществените поръчки тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният Акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и съответно да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен. Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклад на АДФИ, поради което на основание чл. 80, ал. 3 ЗЕ не е съставян констативен протокол. За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал. 3 ЗЕ официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др. Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”. По отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада. Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 ЗЕ, поради което и актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта Дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1

ЗЕ, тъй като е нарушило т.2.1. от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическата енергия, издадена на Дружеството, тъй като не е провело процедура по реда на НВМОП за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Услуги по осигуряване на самолетни билети на стойност 87 867.70 лв. без ДДС" за 2011 г. Чрез твърдяното непровеждане на процедура за малка обществена поръчка е нарушена разпоредбата на чл. 3, ал. 2 във връзка с ал. 1 от НВМОП, поради което не е осъществен състав на нарушение по общия закон в случая - Закона за енергетиката, а състав на специалния закон - Закона за обществените поръчки и НВМОП (отм.). Именно поради нарушаването на НВМОП (отм). компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно - наказателно производство чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 110100113/ 23.01.2013 г., срещу който е подадено в срок възражение рег. № 110100113 от 28.01.2013 г. Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нарушение, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (non bis in idem). Ако производствата по Акт за установяване на административно нарушение № 110100113/23.01.2013 г. на АДФИ и по процесния Акт, продължат и завършат с наказателни постановления, ще бъде нарушен чл. 17 ЗАНН. На това основание, производството по процесния Акт следва да бъде прекратено като по-късно заведено. Представя и моли да бъдат приети като доказателства следните писмени документи: Акт за установяване на административно нарушение № 110100113/ 23.01.2013 г., съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция; възражение против Акт за установяване на административно нарушение № 110100113/ 14.01.2013 г. рег. № 110100113 от 28.01.2013 г.

Дружеството предоставя публична покана № 9012613/26.02.2013 г. за избор на изпълнител на услугата снабдяване със самолетни билети за нуждите на „ЧЕЗ Разпределение" АД, съгласно изискванията на ЗОП, с което доказва, че е предприело действия за преустановяване на нарушението и отстраняване на последиците от него.

Предвид горното, може да се приеме, че дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението, изразяващо се в неспазване на действащото законодателство при извършване на лицензионната дейност.

Във възражение с вх. № Е-13-62-33/22.02.2013 г. относно АУАН № 14/19.02.2013 г. дружеството счита, че констатациите в акта противоречат на фактическата обстановка и на материалния закон и излага следните аргументи:

Според лицензиантът въпреки, че се позовава на доклада за проверка с №ДП 100-0006/08.02.2013 г. на Агенция за държавна финансова инспекция („АДФИ"), при издаването на АУАН не е отчетено, че АДФИ е потвърдила липсата на нарушение във връзка с Договора за услуги.

Последният параграф на страница 44 от горепосочения доклад гласи следното *„Предвид горното, проверката на финансовите инспектори не може да обоснове нарушение при сключването на Договор за предоставяне на услуги No SLA_CEZ_BG_CEZ_DI-2011_001 и на Договор за предоставяне на услуги за избор на доставчици, без провеждане на процедура по ЗОП"*.

Цитираното по-горе заключение на АДФИ е направено предвид чл.12, ал.1, т.6 от ЗОП, който изключва от приложното поле на ЗОП договорите за услуги, доставки или строителство, сключвани от възложител по смисъла на ЗОП (в случая „ЧЕЗ Разпределение България" АД) със свързано предприятие (в случая, „ЧЕЗ България" ЕАД), при условие че поне 80 на сто от неговия среден годишен оборот от реализираните в Република България услуги, доставки или строителство за последните три години е от

предоставянето им на свързани предприятия. Очевидно е, че АДФИ в качеството на компетентен държавен орган, е направила констатациите си за липса на нередности след като е взела предвид както Договора за услуги, който ДКЕВР счита за съдържащ разпоредби, които създават предпоставки за заобикаляне на ЗОП, така и Договора за предоставяне на услуги за избор на доставчици, т.е. договор, по силата на който се извършва дейност, която според ДКЕВР води до заобикаляне на ЗОП. Мнението на ДКЕВР по отношение на наличието на заобикаляне на ЗОП се различава от това на АДФИ. АДФИ има компетентността да се произнесе по наличието или липсата на нарушение или заобикаляне на ЗОП, докато ДКЕВР действа при липса на компетентност (виж параграф 2,4 по-долу и писма от ДКЕВР изх. № Е-03-17-24 от 02.05.2011 г. и изх. № Е-03-17-24 от 14.04.2011 г.). Предвид горепосоченото, становището изразено от АДФИ следва да има приоритет пред това на ДКЕВР.

Според електроразпределителното дружество договорът за услуги е одобрен от МИЕТ и е сключен след уведомяване на ДКЕВР. На следващо място счита, че сключването на Договора за услуги не представлява заобикаляне на ЗОП, както и нарушение на разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ, тъй като същият е сключен след получаване на съгласието на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма („МИЕТ“) за сключването му, както и след уведомяване на ДКЕВР.

Изтъква се, че още на 17.12.2010 г. ЧЕЗ а.с., чрез г-н Ян Вавера, е изпратило писмо до МИЕТ, с което на основание чл. 3.2 от Договора между акционерите, се иска съгласието на МИЕТ за сключването на договори за услуги („SLA“). Към писмото са приложени първоначалните проекти за договорите. В писмото се посочват подходът, приложен към изготвянето на договорите, причините, поради които се налага сключването им и нормативното им основание - а именно моделът, одобрен от ДКЕВР с Решение № Р- 048/29.11.2006 г. Към писмата са били приложени също така (а) доклад за трансферно ценообразуване, изготвен от Прайс Уотърхаус Купърс (Pricewaterhouse Coopers); (б) методология, използвана при ценообразуването на SLA; и (в) обосновка на начина на формиране на цените. Следва да се подчертае, че в Договора между акционерите е предвиден срок от 20 работни дни за даване на отговор от МИЕТ.

На 18.01.2011 г. г-н Марий Косев, заместник - министър на икономиката, енергетиката и туризма, е изпратил отговор на първоначалното писмо, в който е изискал предоставянето на допълнителни документи и информация. „ЧЕЗ“, а.с. е изготвило отговор, който е изпратен на МИЕТ на 27.01.2011 г.

На 21.02.2011 г. МИЕТ чрез заместник - министър Косев е изпратило писмо до ДКЕВР с молба за становище по проектите за SLA.

На 29.04.2011 г. министър Трайков е изпратил писмо до ЧЕЗ а.с. относно даване на съгласие на МИЕТ по чл. 3.2 от договора между акционерите. В писмото са били посочени определени изисквания, както и препратки към кореспонденцията с ДКЕВР и нейното становище.

Дружеството приема, че с писма изх. № Е-03-17-24 от 02.05.2011 г. и изх. № Е-03-17-24 от 14.04.2011 г. Председателят на ДКЕВР е изразил становище, че ДКЕВР няма правомощие във връзка с одобряването на SLA договорите. В допълнение ДКЕВР по никакъв начин не е указвала на Дружествата, че е необходима промяна на модела на SLA, който модел самата ДКЕВР е одобрила.

Проектът за Договора за услуги е бил преработен в съответствие с изискванията на МИЕТ, въпреки че съгласно договора между акционерите, той е бил вече мълчаливо одобрен от МИЕТ в първоначалния му вид.

В съответствие с горното, Надзорният съвет на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е одобрил предложението Договор за услуги 30 август 2011 г.

Ето защо според лицензианта изработването и сключването на Договора за услуги е надлежно одобрено от МИЕТ и координирано с ДКЕВР, поради което със сключването

му не е осъществено каквото и да е нарушение на действащото законодателство и в частност на ЗОП, а оттам и на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ.

Наред с горните аргументи, счита, че АУАН е издаден в нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, и по-конкретно след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя, както и след изтичане на едногодишния преклузивен срок от извършване на нарушението. В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от ЗОП тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

С АУАН се твърди, че изпълнителното деяние се състои в сключването на Договора за услуги на 31.08.2011 г. в гр. София, с което се целяло заобикаляне разпоредбите на ЗОП.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Счита, че в случая АУАН е съставен след изтичането на законоустановения тримесечен срок от откриване на нарушителя. Това е така, тъй като още с писмото от 21.02.2011 г. МИЕТ е изпратило писмо до ДКЕВР с молба за становище по проектите на SLA. С писмо изх. № Е-03-17-24/14.04.2011 г. до МИЕТ, ДКЕВР е взело отношение и е изразило подробно писмено становище по така изпратените SLA договори. Ето защо, най-късно към 14.04.2011 г. административно-наказващият орган е бил узнал както за факта на твърдяното извършено нарушение, така и за извършителя. Следователно тримесечният срок за съставяне на АУАН е изтекъл на 14.07.2011 г. Отделно от това, при всички положения е изтекъл и абсолютния преклузивен едногодишен срок от извършване на нарушението, доколкото с АУАН се твърди, че това да е станало със сключването на Договора за услуги, а именно на 31.08.2011 г. Следователно, едногодишният срок за налагане на наказание е изтекъл на 31.08.2011 г. Поради горното, дори и да се приеме условно, че със сключването на договора е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ, то образуваната административно-наказателна преписка следва да бъде прекратена на основание чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

В тази връзка счита, че предвиденият в чл. 34, ал.2 ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на ЗЕ не е приложим в настоящия случай (касаещ твърдяно нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал.2 е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата. Това е така, тъй като ЗАНН представлява наказателен закон и субсидиарно се подчинява на принципите на НПК.

Актът противоречи и на материалния закон, тъй като е издаден извън материалната компетентност на ДКЕВР. Тъй като се твърди заобикаляне на ЗОП и нарушение на ЗОП, то материална компетентност да следи нарушенията по ЗОП имат Агенцията за държавната финансова инспекция и Сметната палата.

Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклад на АДФИ, поради което на основание чл. 80, ал. 3 ЗЕ не е съставян констативен протокол.

За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал.3 ЗЕ официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др.

Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”, по отношение на доклада може да се подават

писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада. Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 ЗЕ, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Представя и моли да се приемат следните писмени доказателства: Договор между акционерите; писмо от 17.12.2010 г. от ЧЕЗ а.с. чрез г-н Ян Вавера до МИЕТ; писмо-отговор от 18.01.2011 г. от г-н Марий Косев до ЧЕЗ а.с.; писмо от 21.02.2011 г. от г-н Марий Косев до ДКЕВР; писмо изх. № Е-03-17-24 от 14.04.2011 г. от ДКЕВР до г-н Марий Косев; писмо изх. № Е-03-17-24 от 02.05.2011 г. от ДКЕВР до г-н Марий Косев; писмо от 29.04.2011 г. от министър Трайков до ЧЕЗ а.с., писмо с вх. № Е-03-17-24/04.04.2011 г. от „ЧЕЗ България” ЕАД.

Дружеството счита, че е налице начална липса на нарушение, но въпреки това в изпълнение на т. 2 от диспозитива на Решение 01-Л-135-07/2013 г. на ДКЕВР дружеството твърди, че като първа стъпка е предприело действия за организиране на поръчка за доставка на материали. Видно от решение на УС на дружеството от 27.02.2013 г. е взето решение за изготвяне на стратегия за доставка на материали и стоки и обявяване на обществени поръчки за материали до 31.05.2013 г., предвид необходимото време за изготвяне на документация, обявяване и провеждане на процедурите в съответствие с изискванията на ЗОП. Представен е препис – извлечение от Протокол № 181/27.02.2013 г. от редовно заседание на УС на „ЧЕЗ Разпределение България” АД, т. 5 от дневния ред, от който е видно, че е взето решение всички покупки на материали да се извършват от дружеството, да бъде представена стратегия за изпълнение на горното решение и в срок до 30.05.2013 г. да започне поэтапно откриване на процедури за възлагане на обществени поръчки за доставки на стоки и материали.

В този смисъл може да се приеме, че в случая е поет ангажимент за преустановяване на нарушението по акта за установяване на административно нарушение.

След изтичане на срока по т. 2 от Решението на ДКЕВР за откриване на процедура за отнемане на лицензията с вх. № Е-13-62-44/09.04.2013 г. в ДКЕВР са постъпили допълнителни доказателства за предприети мерки по отстраняване на нарушения, съгласно предписанията в решението. Представени са писма до Агенцията по обществени поръчки относно открити процедури за избор на изпълнители за доставка на материали и препис – извлечения от Протокол № 186/04.04.2013 г. от редовно заседание на УС на дружеството за вземане на решение за откриване на тези процедури. Видно от така описаните документи, дружеството е предприело конкретни действия по изпълнение на взетото решение по Протокол № 181/27.02.2013 г. от редовно заседание на УС.

Във възражение с вх.№ Е-13-62-34/22.02.2013 г. относно АУАН № 15/19.02.2013 г. дружеството счита, че констатациите в акта противоречат на фактическата обстановка и на материалния закон и излага следните аргументи:

Актът е съставен без извършване на проверка на данните, съдържащи се в доклад за проверка № ДП 1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г. („Доклад на АДФИ”). Следва да се има предвид, че в Доклада на АДФИ се твърди, че не е изпратена информация до Агенцията по обществени поръчки за изпълнението на договор № 11 - 112 от 25.07.2011 г. Въпреки, че се позовава на Доклада, не става ясно откъде актосъставителят стига до извода, че като е провело процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Мерки за подобряване на SAIDI и SAIFI и автоматизиране на избрани изводи на средно напрежение в „ЧЕЗ Разпределение България” АД и в резултат на незаконосъобразно проведената процедура е подписан

договор № 11-112/21.07.2011 за 69 300 лв. без ДДС, дружеството е нарушило разпоредба на ЗОП или НВМОП.

Освен това актосъставителят не е съобразил, че в Доклада на АДФИ се твърди, че е нарушена на разпоредбата на чл. 34, ал. 2 от НВМОП т.е. касае се за евентуално нарушение на законодателството, свързано с обществени поръчки.

За датата, на която е извършено нарушението, в АУАН е посочена 21.07.2011 г., т.е. датата на сключване на договора. Същевременно обаче в АУАН се твърди, че нарушението се състои в провеждането на процедура - процес който е продължил в няколко фази - видно от Доклада на АДФИ. Очевидно не е ясно към коя дата се е извършило нарушението, изразяващо се във възлагане на обществена поръчка с предмет „Мерки за подобряване на SAIDI и SAIFI и автоматизиране на избрани изводи на средно напрежение в „ЧЕЗ Разпределение България” АД. От друга страна, както беше посочено Акта се основава на Доклада на АДФИ, но в последния не се определя такава дата на нарушението, нито такова изпълнително деяние на нарушението. Следователно от АУАН не става ясно коя е датата на извършване на твърдяното нарушение, което е съществено процесуално нарушение, което пречатства възможността за проверка на обстоятелството дали АУАН е съставен в рамките на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН.

Ако се приеме за дата на извършване на нарушението 21.07.2011 г., т.е. датата на сключване на договора, то АУАН е трябвало да бъде съставен най-късно на 21.07.2012 г. съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал.2 ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ”) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал.2 е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата. В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от ЗОП тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният Акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 ЗАНН. Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и съответно да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклад на АДФИ, поради което на основание чл. 80, ал. 3 от ЗЕ не е съставян констативен протокол. За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал. 3 от ЗЕ официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др. Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”, по отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада.

Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 ЗЕ, поради което и актът е незаконосъобразен.

Според дружеството, експерти от ДКЕВР нямат правомощия да съставят актове за нарушения на ЗОП. Компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно - наказателно производство чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11010025/ 14.01.2013 г., срещу който е подадено в срок възражение рег. № 11010025 от

17.01.2013 г. (представен като доказателства към това възражение). Това административно-наказателно производство все още не приключило пред АДФИ. Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нещо, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (pop bis in idem).

Според дружеството посоченото в АУАН № 15/19.02.2013 г. деяние не съставлява административно нарушение, тъй като по правилата на ЗОП и НВМОП Дружеството следва да провежда процедури за обществени поръчки. „ЧЕЗ Разпределение България” АД притежава качеството на възложител по смисъла на чл.7, т.6, във връзка с чл.7а ЗОП, тъй като е търговско дружество, което не е публично предприятие, но въз основа на специални или изключителни права извършва дейност по чл. 7а ЗОП, а именно: дейности, свързани с природен газ, топлинна или електрическа енергия: предоставянето или експлоатацията на фиксирани мрежи за обществени услуги, свързани с производството, преноса или разпределението на природен газ, топлинна или електрическа енергия, производството на топлинна или електрическа енергия с цел доставка до тези мрежи.

Съгласно чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗОП при обекти по чл. 3, ал. 1 ЗОП, където са записани и услугите, законът се прилага за договори, които възложителите по чл.7, т. 5 или 6 сключват във връзка с дейност, различна от дейностите по чл. 7а - 7в и чл. 7д ЗОП. Тъй като мерките за подобряване на SAIDI и SAIFI и автоматизиране на избрани изводи на средно напрежение в „ЧЕЗ Разпределение България” АД са свързани с дейността по чл. 7а от ЗОП, то Дружеството е провело процедура.

Като писмени доказателства представя следните документи: Акт за установяване на административно нарушение № 11010025/ 14.01.2013 г, съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция; възражение против Акт за установяване на административно нарушение № 11010025/14.01.2013 г. с рег. № 11010025 от 17.01.2013 г.

От анализа на документите и възраженията става ясно, че дружеството е провело процедура по договаряне с покана, без да са били налице основанията за провеждане на този вид процедура и в резултат на незаконосъобразно проведената процедура е подписан договор № 11-112/21.07.2011 г. за 69 300 лв. без ДДС. Основанията, при които възложител може да проведе процедура договаряне с покана са лимитативно посочени в чл. 53 от НВМОП /отм./, същите не са налице, поради което възложителят е следвало да проведе друг вид процедура за възлагане на тази услуга /открит конкурс/.

Дружеството не посочва доказателства за прекратяване на договора и не представя доказателства за откриване на съобразена с изискванията на ЗОП поръчка, следователно не доказва предприети действия за преустановяване на нарушението и отстраняване на вредните последици.

С възражение с вх.№ Е-13-62-35/22.02.2013 г. относно АУАН № 16/19.02.2013 г. дружеството излага следните аргументи за противоречие на акта с фактическата обстановка и материалния закон:

Според дружеството деянието не съставлява административно нарушение, тъй като е било обективно невъзможно събирането на три оферти, поради непредвидени обстоятелства – противоправно посегателство върху имуществото на дружеството. Договорите № 11-039/23.03.2011 г. и № 11-090/20.06.2011 г. са сключени след кражби на съоръжения и поради това не са включени в предмета на проведените процедури за възлагане на обществени поръчки от предходната 2010 г.

Наред с това дружеството твърди, че актът е съставен без извършване на проверка на данните, съдържащи се в доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-

8/18.02.2013 г. („Доклад на АДФИ”), на база на който е направен изводът, че Дружеството не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за охрана на сигнално - охранителна техника за 26 828.54 лв. без ДДС. Актосъставителят не е съобразил следните факти: В Доклада на АДФИ се твърди, че не е организирано и проведено събирането на не по - малко от три оферти, съдържащи техническо и финансово предложение, за възлагане на обществена поръчка с предмет „охрана на сигнално - охранителна техника” на стойност 26 828.54 лв. без ДДС за период 27.07.2011 г. - 30.09.2011 г., в който период са сключени два договора за охранителни услуги. Освен това, в Доклада на АДФИ се твърди нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 2 предложение второ от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки („НВМОП” (отм.), ред. ДВ бр. 86/02. 11. 2010 г.), т.е. касае се за евентуално нарушение на законодателството, свързано с обществени поръчки.

В доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция липсва дата на извършване на твърдяното нарушение, поради което и в АУАН липсва дата на нарушението. АУАН не съдържа някои от задължителните реквизити съгласно чл. 42 от ЗАНН, което води до извод за неговата незаконосъобразност, а именно датата на извършване на твърдяното нарушение.

Посочено е, че „през 2011 г.” Дружеството не е събрало три оферти по реда на Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки („НВМОП”) (отм.) за услуги по охрана за сигнално - охранителна техника. Тази обща формулировка би могла да означава, че твърдяното нарушение е било извършено в периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011г. В административнонаказателното производство обаче не съществува институтът на „продължавано нарушение”, поради което ЗАНН изрично изисква посочването на дата на извършване на нарушението. Липсата на дата на извършване на твърдяното нарушение е съществено процесуално нарушение, което препятства възможността за проверка на обстоятелството дали АУАН е съставен в рамките на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Във всички случаи дори да се приеме възможно най-последната дата от 2011 г. - 31.12.2011 г.- за датата, на която е извършено нарушението, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 31.12.2012 г. съгласно чл. 34, ал.1 ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ”) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал. 2 е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата. В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от Закона за обществените поръчки („ЗОП”) тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният Акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и съответно да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, поради което на основание чл. 80, ал. 3 от ЗЕ не е съставян констативен протокол. За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал. 3 от ЗЕ официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др. Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа

направените констатации, подкрепени с доказателства”. По отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада.

Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 от ЗЕ, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта Дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 от ЗЕ, тъй като е нарушило т.2.1. от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическата енергия, издадена на Дружеството, тъй като не е събрало през 2011 г. поне три оферти по реда на НВМОП /отм./ за услуги по охрана за сигнално - охранителна техника. Чрез твърдяното несъбиране на три оферти по реда на НВМОП (отм.) всъщност е нарушена разпоредбата на чл. 2, ал.1, т.2, предл. второ от НВМОП (отм.), поради което не е осъществен състав на нарушение по общия закон, в случая - Закона за енергетиката, а състав на специалния закон - Закона за обществените поръчки и НВМОП (отм.). Именно поради нарушаването на НВМОП (отм). компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно - наказателно производство, което не е приключило с влязъл в сила акт, чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11010030/14.01.2013 г., срещу който е подадено в срок възражение рег. № 11010030 от 17.01.2013г. Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нещо, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (non bis in idem). Ако производствата по Акт за установяване на административно нарушение № 11010030/14.01.2013 г. на АДФИ и по процесния акт, продължат и завършат с наказателни постановления, ще бъде нарушен чл. 17 ЗАНН. На това основание, производството по процесния Акт следва да бъде прекратено като по-късно заведено. Актът противоречи и на материалния закон. Посоченото деяние не съставлява административно нарушение, тъй като предвид спецификата на услугите е било обективно невъзможно да бъдат събрани поне три оферти поради настъпили непредвидени обстоятелства, изразяващи се в противоправно посегателство срещу имущество на Дружеството: Договор № 11 - 039/ 23.03.2011 г. /охрана със СОТ на подстанции/ е сключен след регистрирана на 19.03.2011 г. кражба в П/СТ „Метро” на гъвкави медни връзки. Услугите по този договор не са включени в предмета на проведените процедури за възлагане на обществени поръчки от предходната 2010 г, тъй като подстанциите не са били обекти на охрана. От друга страна към момента на извършване на кражбата вече е открита процедура с предмет „охрана на ел. табла”, който предмет е различен от осъществяването на охрана на подстанции; Договор № 11 - 090/ 20.06.2011 г. /мониторинг и охрана със СОТ на колекторни трасета и един ТП/ е сключен след регистрирана кражба на 17.02.2011г. на колекторни трасета; не всички дружества, извършващи тази услуга, имат клонове в местата, където се намират обектите на Дружеството.

Предвид изложените доводи счита, че не е налице нарушение на нормата на чл. 2, ал. 1, т. 2 НВМОП (отм.), тъй като за Дружеството е била налице обективна невъзможност да бъдат събрани три оферти предвид вида на извършваната услуга, целяща осигуряване на адекватна защита на собствеността на Дружеството, и непредвидените обстоятелства, причина за извършването ѝ, поради което и Актът е незаконосъобразен.

От друга страна, се твърди, че случаят е явно маловажен.

Представя и моли да се приемат като писмени доказателства следните документи: Акт за установяване на административно нарушение № 11010030/14.01.2013г., съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за

държавна финансова инспекция; възражение против Акт за установяване на административно нарушение №11010030/14.01.2013 г. рег. № 11010030 от 17.01.2013 г.

Дружеството представя споразумение № DOC 2263/26.02.2013 г. за прекратяване на договор № 11-090/20.06.2011 г. за охрана. Не е представено споразумение за прекратяване на договор № 11-039/23.03.2011 г. В тази връзка и с оглед изложеното по т. 10 от настоящия доклад Дружеството е приело решение № 181/28.02.2013 г. по чл. 3, ал. 1 от ЗОП за откриване на процедура по ЗОП за възлагане на обществена поръчка – открита процедура за избор на изпълнител за осъществяване на услугата „Охрана на обекти с изградена СОТ система”.

Предвид горното, дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението.

Съгласно възражение с вх.№ Е-13-62-36/22.02.2013 г. относно АУАН № 17/19.02.2013 г., според дружеството не е налице административно нарушение, защото поради спецификата на услугите не е било възможно събирането на три оферти, тъй като повечето фирми, извършващи тази дейност, нямат офиси в страната. Посоченото деяние не съставлява административно нарушение, тъй като предвид спецификата на услугите е било обективно невъзможно да бъдат събрани поне три оферти: обективно невъзможно е да бъде проведена обществена поръчка и да бъдат събрани три оферти, включващи технически и ценови предложения, тъй като повечето фирми, които предлагат тази услуга, а именно годишен технически преглед на моторни превозни средства, нямат обслужващи клонове в страната. Дружеството осъществява дейността си върху значителна част от територията на страната, поради което автомобилите, собственост на Дружеството, са разположени в различни населени места. Ако всички автомобили трябва да бъдат транспортирани до предварително избран един пункт за годишен технически преглед, това би означавало съществено увеличаване на разходите за извършване на прегледите. Освен това, не малка част от превозните средства, собственост на Дружеството, попадат в категория „специални” и категория „товарни”, което налага извършването на годишен технически преглед в района на експлоатация.

Наред с това дружеството твърди, че актът е съставен без извършване на проверка на данните, съдържащи се в доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г. („Доклад на АДФИ”), на база на който е направен изводът, че Дружеството не е събрало не по-малко от три оферти по реда на НВМОП за услуги за техническо обслужване на автомобили - годишен технически преглед на пътни превозни средства за 49 711.62 лв. без ДДС.

Актосъставителят не е съобразил следните факти: В Доклада на АДФИ се твърди, че не е организирано и проведено събирането на не по - малко от три оферти, съдържащи техническо и финансово предложение, за възлагане на обществена поръчка с предмет „техническо обслужване на автомобили - годишен технически преглед на пътни превозни средства”, на стойност 49 711.62 лв. без ДДС за период 03.01.2011 г. - 30.12.2011 г. Освен това, в Доклада на АДФИ се твърди нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 2 предложение второ от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки („НВМОП” (отм.), ред. ДВ бр. 86/02. 11. 2010 г.) т.е. касае се за евентуално нарушение на законодателството, свързано с обществени поръчки.

В Доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция липсва дата на извършване на твърдяното нарушение, поради което и в АУАН липсва дата на нарушението.

АУАН не съдържа някои от задължителните реквизити съгласно чл. 42 от ЗАНН, което води до извод за неговата незаконосъобразност, а именно датата на извършване на твърдяното нарушение.

Посочено е, че „през 2011 г.” Дружеството не е събрало три оферти по реда на Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки („НВМОП”) (отм.) за услуги за техническо обслужване на автомобили. Тази обща формулировка би могла да означава, че твърдяното нарушение е било извършено в периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. В административнонаказателното производство обаче не съществува институтът на „продължавано нарушение”, поради което ЗАНН изрично изисква посочването на дата на извършване на нарушението. Липсата на дата на извършване на твърдяното нарушение е съществено процесуално нарушение, което пречатства възможността за проверка на обстоятелството дали АУАН е съставен в рамките на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Във всички случаи дори да се приеме възможно най-последната дата от 2011 г. - 31.12.2011 г. - за датата, на която е извършено нарушението, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 31.12.2012 г. съгласно чл. 34, ал.1 ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал.2 ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ”) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал.2 от ЗАНН е в сила от 17.07.2012 г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата. В настоящия случай не е приложим и предвидения в чл. 127, ал. 1 от Закона за обществените поръчки („ЗОП”) тригодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения, тъй като този срок се отнася единствено и само до актове за установяване на нарушения по ЗОП, съставени от длъжностни лица на АДФИ. Процесният Акт обаче е съставен от длъжностни лица на ДКЕВР, за които са приложими сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и съответно да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен. Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклад за проверка № ДП1СФ-006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция („Доклад на АДФИ”), поради което на основание чл. 80, ал. 3 ЗЕ не е съставян констативен протокол. За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал. 3 ЗЕ официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др. Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”. По отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада. Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 ЗЕ, поради което и Актът е незаконосъобразен. Съгласно Акта Дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 ЗЕ, тъй като е нарушило т. 2.1. от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическата енергия, издадена на Дружеството, тъй като не е събрало през 2011 г. поне три оферти по реда на НВМОП (отм.) за услуги за техническо обслужване на автомобили. Чрез твърдяното несъбиране на три оферти по реда на НВМОП (отм.) всъщност е нарушена разпоредбата на чл. 2, ал.1, т.2, предл. второ от НВМОП (отм.), поради което не е осъществен състав на нарушение по общия закон в случая - Закона за енергетиката, а състав на специалния закон - Закона за обществените поръчки и НВМОП (отм.). Именно поради нарушаването на НВМОП (отм.) компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно - наказателно производство чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11010027/

14.01.2013 г., срещу който е подадено в срок възражение рег. № 11010027 от 17.01.2013 г. (представен като доказателства към възражението) Това административно-наказателно производство все още не приключило пред АДФИ. Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нарушение, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (non bis in idem). Ако производствата по Акт за установяване на административно нарушение № 11010027 от 14.01.2013г. на АДФИ и по процесния Акт, продължат и завършат с наказателни постановления, ще бъде нарушен чл. 17 от ЗАНН. На това основание, производството по процесния Акт следва да бъде прекратено като по-късно заведено. Актът противоречи и на материалния закон.

Предвид изложените доводи счита, че не е налице нарушение на нормата на чл. 2, ал.1, т. 2 НВМОП (отм.), поради което и Актът е незаконосъобразен.

Представя и моли да се приемат като писмени доказателства следните документи: Акт за установяване на административно нарушение № 11010027/14.01.2013г., съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция; възражение против Акт за установяване на административно нарушение № 11010027/ 14.01.2013 г. рег. № 11010027 от 17.01.2013 г.

Дружеството представя в изпълнение на т. 2 от Решението публична покана № 9612612/26.02.2013 г. за възлагане на обществена поръчка за избор на изпълнител за услуги по техническо обслужване на автомобили в девет позиции за различни градове на България, съгласно изискванията на ЗОП.

Предвид горното, изводът е, че дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението.

С Възражение с вх.№ Е-13-62-37/22.02.2013 г. относно АУАН № 18/19.02.2013 г. дружеството счита, че констатациите в акта противоречат на материалния закон и на фактите по случая и излага следните аргументи:

Актът противоречи на материалния закон, поради което направените констатации не съставляват административно нарушение. Съгласно чл. 12, ал. 1, т. 2 при обекти по чл.3, ал. 1 ЗОП, където са записани и услугите, законът не се прилага за договори, които възложителите по чл. 7, т. 5 или 6 сключват във връзка с дейност, различна от дейностите по чл. 7а - 7в и чл. 7д ЗОП. Тъй като извършването на телефонни услуги не е дейност, която „ЧЕЗ РазпределениеБългария“ АД извършва по чл. 7а ЗОП, не е било нужно провеждането на процедура за възлагане на обществена поръчка. Предвид изложените доводи счита, че не е налице нарушение на НВМОП (отм.).

Актът е съставен без извършване на проверка на данните, съдържащи се в доклад за проверка № ДП1 СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция, постъпил в ДКЕВР с вх. № Е-03-10-8/18.02.2013 г. („Доклад на АДФИ”), на база на който е направен изводът, че Дружеството не е провело процедура по реда на НВМОП („НВМОП” (отм.), ред. ДВ бр. 86/02. 11. 2010 г.) за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Телефонни услуги на стойност 92 734.84 лева без ДДС” през 2011 г.

Актосъставителят не е съобразил следните факти: В Доклада на АДФИ се твърди, че не е проведена процедура за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Телефонни услуги на стойност 92 734.84 лева без ДДС“ през 2011 г. Освен това, в Доклада на АДФИ, се твърди нарушение на разпоредбата на чл. 3, ал. 2 предложение второ от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки, т.е. касае се за евентуално нарушение на законодателството, свързано с обществени поръчки. В доклад за проверка № ДП1 СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция липсва дата на извършване на твърдяното нарушение, поради което и в АУАН липсва дата на нарушението. ЗАНН вр. с чл. 42, т.3 ЗАНН. АУАН не съдържа

някои от задължителните реквизити съгласно чл. 42 от ЗАНН, което води до извод за неговата незаконосъобразност, а именно датата на извършване на твърдяното нарушение. Посочено е, че „през 2011 г.” Дружеството не е провело процедура за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Телефонни услуги на стойност 92 734.84 лева без ДДС” през 2011 г. Тази обща формулировка би могла да означава, че твърдяното нарушение е било извършено в периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. В административнонаказателното производство обаче не съществува институтът на „продължавано нарушение”, поради което ЗАНН изрично изисква посочването на дата на извършване на нарушението. Липсата на дата на извършване на твърдяното нарушение е съществено процесуално нарушение, което пречатства възможността за проверка на обстоятелството дали АУАН е съставен в рамките на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Във всички случаи дори да се приеме възможно най-последната дата от 2011 г. - 31.12.2011 г. - за датата, на която е извършено нарушението, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 31.12.2012 г. съгласно чл. 34, ал.1 от ЗАНН. Предвиденият в чл. 34, ал.2 ЗАНН петгодишен срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на Закона за енергетиката („ЗЕ”) не е приложим в настоящия случай (касаещ нарушение, извършено през 2011 г.), тъй като съответното изменение на чл. 34, ал.2 е в сила от 17.07.2012 г.г. и следва да се прилага само по отношение на нарушения, извършени след тази дата. Алтернативно, дори и да се приеме, че петгодишният срок за съставяне на актове за установяване на нарушения на ЗЕ е приложим, то в конкретния случай се касае за нарушение на законодателството, свързано с обществени поръчки и за такова нарушение се прилага общия 1-годишен срок. Предвид изложеното, тъй като е изтекла повече от една година от извършване на твърдяното нарушение, не е следвало да се съставя акт за установяването му и съответно да се образува административнонаказателно производство, поради което и Актът е незаконосъобразен.

Съгласно Акта, нарушението се доказва от Доклада на АДФИ, поради което на основание чл. 80, ал. 3 ЗЕ не е съставян констативен протокол. За да бъде приложен законосъобразно чл. 80, ал.3 ЗЕ официалният документ следва да бъде от категорията на свидетелстващите официални документи, напр. удостоверения на различни служби, протоколи на комисии и др. Докладът на АДФИ представлява официален документ, доколкото е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Съгласно чл. 17 от Закона за държавна финансова инспекция „За резултатите от финансовата инспекция съответният финансов инспектор изготвя доклад, който съдържа направените констатации, подкрепени с доказателства”. По отношение на доклада може да се подават писмени становища, като крайният акт е мотивирано заключение, а не доклада. Следователно Докладът на АДФИ не представлява краен, влязъл в сила официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща материална сила по отношение на факта на извършване на твърдяното нарушение, заместващ констативния протокол по чл. 80, ал.1 ЗЕ, поради което и Актът е незаконосъобразен. Съгласно Акта Дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 206, ал. 1 ЗЕ, тъй като е нарушило т. 2.1. от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. за разпределение на електрическата енергия, издадена на Дружеството, тъй като не е организирано процедура за възлагане на малка обществена поръчка с предмет „Телефонни услуги на стойност 92 734.84 лева без ДДС” през 2011 г. Чрез твърдяното непровеждане на процедурата по реда на НВМОП (отм.) всъщност е нарушена разпоредбата на чл. 3, ал. 2, поради което не е осъществен състав на нарушение по общия закон в случая - Закона за енергетиката, а състав на специалния закон - Закона за обществените поръчки и НВМОП (отм.). Именно поради нарушаването на НВМОП (отм). компетентният за това орган (финансовият инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция) вече е образувал административно - наказателно производство чрез съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11010026/14.01.2013 г., срещу който е

подадено в срок възражение с рег. № 11010026 от 17.01.2013 г. (представен като доказателства към това възражение). Това административно-наказателно производство все още не приключило пред АДФИ. Следователно ДКЕВР няма право да образува второ административно - наказателно производство по отношение на едно и също деяние. Основен принцип в наказателното право е, че след като някой е наказан веднъж за едно и също нарушение, не може да бъде наказан втори път дори и на различни основания (*non bis in idem*).

Представя и моли да се приемат като писмени доказателства следните документи: Акт за установяване на административно нарушение № 11010026/14.01.2013 г., съставен от Антоанета Иванова Първанова на длъжност финансов инспектор при Агенция за държавна финансова инспекция; възражение против Акт за установяване на административно нарушение № 11010026/14.01.2013 г. рег. № 11010026 от 17.01.2013 г.

Дружеството представя публична покана № 9012610/26.02.2013 г. за възлагане на обществена поръчка за „Избор на оператор за предоставяне на телефонни услуги от обществена фиксирана телефонна мрежа” съгласно изискванията на ЗОП.

Предвид горното, може да се приеме, че дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението.

Изложеното в доклад с вх. № Е-Дк-156/11.04.2013 г. позволява да се направи заключенето, че поради различния характер на нарушенията не може да има еднозначен и категоричен извод, че в определения от комисията срок лицензиантът е преустановил нарушенията и е отстранил последиците от тях, поради което в случая не е приложима хипотезата на чл. 79, ал. 4 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн., ДВ, бр. 33 от 5.04.2013 г.) /Наредба № 3/, която дава възможност процедурата да бъде прекратена на това основание.

С писмо изх. № Е-13-62-44/11.10.2013 г. ДКЕВР е изискала от „ЧЕЗ Разпределение България” АД информация за приключване на процедурите по повод съставените актове за нарушения на условията на лицензията чрез нарушаване на Закона за обществените поръчки, както и за сключените по реда на ЗОП договори.

С писмо вх. № Е-13-62-44/14.10.2013 г. „ЧЕЗ Разпределение България” АД е представило писмени материали за предприети мерки за отстраняване на нарушения на ЗОП съгласно предписания на ДКЕВР в Решение № 01-Л-135-07/19.02.2013 г., които включват /не изчерпателно/ документи за: откриване и провеждане на процедури по ЗОП, включително копия на сключени договори, както и копия на протоколи с решения на Управителния съвет на дружеството за избор и класиране и за упълномощаване за сключване на договори, където предстои сключване на договори.

Видно от предоставената информация, до момента *са сключени два броя договори:*

- по повод съставения АУАН № 9/19.02.2013 г. е сключен Договор № 13-046/22.05.2013 г. с „М и БМ Експрес” ООД за извършване на универсални пощенски услуги след проведена процедура по чл. 14, ал. 4 от ЗОП.

- по повод АУАН № 13/19.02.2013 г. е сключен Договор № 13-071/26.06.2013 г. с „Аргус Травел” ЕООД за снабдяване със самолетни билети за нуждите на „ЧЕЗ Разпределение България” АД след проведена процедура по чл. 14, ал. 4 от ЗОП.

Три от процедурите по Закона за обществените поръчки са прекратени:

- Видно от представените документи по повод АУАН № 10/19.02.2013 г. е, че е стартирана процедура по реда на чл. 14, ал. 4 от ЗОП за събиране на оферти чрез публична покана /с уникален код 9102619 от 26.02.2013 г./ по четири обособени позиции. Процедурата за избор на изпълнител за нотариални услуги е била удължавана /публична покана със срок за подаване на офертите до 11.03.2013 г. и до 20.03.2013 г./, но е прекратена поради липса на проявен интерес и предвид изразеното становище от

Камарата на нотариусите, че нотариалните такси по същността си представляват държавни такси и нотариусите изпълняват част от публичните функции на държавата.

- По повод съставения АУАН № 17/19.02.2013 г. – процедурата за избор на изпълнител, който да извършва техническото обслужване на автомобили е открита по реда на чл. 14, ал. 4 от ЗОП, като в регистъра на Агенцията за обществени поръчки е публикувана покана с уникален код № 9012612/26.02.2013 г. Процедурата е прекратена, като видно от Протокол от 08.04.2013 г. от работата на длъжностните лица по Глава осем”а” от ЗОП, подадените оферти не са отговаряли на минималните технически изисквания на Възложителя. Не са представени документи, от които да е видно дали са предприети действия за стартиране на нова процедура за избор на изпълнител, който да извършва техническото обслужване на автомобили.

По повод АУАН № 18/19.02.2013 г. - за избор на оператор на телефонни услуги от обществена фиксирана телефонна мрежа е иницирана процедура по чл. 14, ал. 4 от ЗОП, като е публикувана покана с уникален код 9012610 от 26.02.2013 г. Видно от представения Протокол от 14.05.2013 г. от работата на длъжностните лица по Глава осем”а” от ЗОП, същите са предложили процедурата да бъде прекратена на основание чл. 39, ал. 1, т. 6 от ЗОП поради пропуск в методиката за оценка на подадените оферти. Не са представени документи, от които да е видно дали са предприети действия за стартиране на нова процедура за избор на оператор на телефонни услуги.

Във връзка с АУАН № 14/19.02.2013 г. е представена справка – Приложение № II към писмо с вх. № Е-13-62-44/14.10.2013 г. и копия на договори за възлагане на обществени поръчки за доставка на материали – общо 15 договора по проведени и приключени 10 процедури по ЗОП. В справката се посочва също, че предстои сключване на 15 броя договори по 9 процедури по ЗОП, 5 броя процедури по ЗОП са изцяло прекратени, а 4 процедури са прекратени частично. По 3 броя процедури по ЗОП са взети решения от Управителния съвет на Възложителя за избор на изпълнител от 09.10.2013 г., но за тях тече срок за обжалване. С решение на УС на дружеството от 09.10.2013 г. са открити 3 броя процедури по ЗОП. В ход са 6 процедури по ЗОП, при които предстои отваряне на оферти, а по 4 процедури тече оценяване на офертите. Предстои стартиране на 4 броя процедури по ЗОП.

В този смисъл може да се приеме, че дружеството е предприело действия за преустановяване на нарушението, изразяващо се в неспазване на действащото законодателство при извършване на лицензионната дейност.

Открито заседание

На 16.04.2013 г. е проведено открито заседание. Присъствали са: г-н Петър Докладал – регионален мениджър на „ЧЕЗ България” ЕАД, г-н Стефан Апостолов - изпълнителен директор на „ЧЕЗ Разпределение България” АД, г-жа Яна Цанева - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-н Петър Баран - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-жа Зорница Генова - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-жа Мария Дойчинова - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-жа Мария Йовчева - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-н Ондřej Шифарж - „ЧЕЗ Разпределение България” АД, г-н Ян Моуха - „ЧЕЗ Разпределение България” АД, г-н Ян Кучмаш - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-жа Диана Трънка - „ЧЕЗ Разпределение България” АД, г-н Ростислав Шлехта - „ЧЕЗ Разпределение България” АД, г-жа Илияна Александрова - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-жа Цветелина Манолова - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-жа Маргарита Несева - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-жа Румяна Христова - „ЧЕЗ Разпределение България” АД, г-жа Павлина Манчева - „ЧЕЗ Разпределение България” АД, г-жа Наталия Александрова - „ЧЕЗ Разпределение България” АД, г-жа Петя Милкова - „ЧЕЗ България” ЕАД, г-жа Яна Докладалова - „ЧЕЗ България” ЕАД. На откритото заседание представители на „ЧЕЗ Разпределение България” АД са възразили срещу основанията за откриване на процедура.

Членовете на комисията са поставили конкретни въпроси, свързани с констативните протоколи за подмяна на средствата за търговско измерване: Защо към датата на съставянето на актове за установяване на административно нарушение протоколите не са подписани, а впоследствие същите протоколи са представени подписани от потребителя, какво точно удостоверява потребителят в един такъв констативен протокол? Как се отстраняват вредните последици, като констативен протокол съставен преди една година се подписва преди един месец? Как точно потребителят е видял показанията на стария и на новия си електромер в тези случаи? Това не обезсмисля ли констативния протокол като удостоверителен документ? Комисията е поискала информация за цялостната дейност на лицензианта при подмяната на електромери, съставянето на констативни протоколи, наличието на подписи върху тях.

В отговор на поставените въпроси представителят на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД Стефан Апостолов отговаря, че, хипотезите на подмяна на електромери се различават в зависимост от собствеността върху тях. Когато електромерът е на клиента, същият следва да се предава на клиента, но дружеството среща трудности предвид това, че доста често смяната на електромера съвпада с работното време на хората. Когато електромерът е собственост на дружеството в момента, в който се сменя единият или другият електромер, това всичко се фиксира в терминала и моментално влиза в клиентската система с новите и старите показания. Всичко това се проверява отново от независимо звено, което проверява фактурите на клиента. Освен това електромерът, който е свален, се подава във фирмата за метрологичен надзор, където отново показанията се фиксират и също се документират, но това е фактически. Дружеството има трудности при осъществяването на процедурата в пълния ѝ обем. В тази връзка в проектите на Общи условия са предвидени мерки, които да облекчат процедурата. Освен това от 15.02.2013 г. са предприети мерки по фотографиране на стария и нов електромер, с дата и час, което се отразява в системата. З. Генова от името на „ЧЕЗ България“ ЕАД заявява, че наистина към момента на съставянето на актовете за административни нарушения подписи са липсвали. Протоколите са били изпратени на съответните клиенти, като част от корективните мерки, които дружеството е предприело защото за тези 4 нарушения това са най-преките корективни мерки, които са могли да предприемат.

По отношение на подмяната на електромери при действащата процедура, са засилили вътрешния контрол, наложили се дисциплинарни наказания, извършили са преглед на договорите с външните си изпълнители, които при констатирани нарушения са наложили санкции.

Поставен е въпрос през 2012 г. каква е общата стойност на превъзлаганите от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД на „ЧЕЗ България“ ЕАД услуги.

Зорница Генова заявява, че за 2012 г. общата стойност на договори, сключени по ЗОП от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е 130 427 хил. лв. Стойността на тези, които са по вътрешни процедури, е само 44 млн. лв. Ст. Апостолов информира комисията, че на 11 април е предоставена разработената стратегия на дружеството с конкретни срокове и отговорности при процедурата, възлагането и провеждането на всички обществени поръчки, които ще бъдат провеждани от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

Поставен е въпрос относно сключен договор за одит през 2011 г. на стойност 172 хил. лв., а за 2012 г. е сключен договор за 20 хил. лв. защо и откъде се явява тази разлика в двата договора?

Отговорът е, че разликата между двата договора за 2011 г. и 2012 г. е различния предмет, в новия договор е изключена е голяма част от услугите и в частност по отношение на консолидирания отчет разходите се поемат изцяло и единствено от мажоритарния акционер.

Поставен е въпрос обезпечена ли е техническата сигурност на снабдяването на клиентите въз основа на направените инвестиции, не само за периода на последния регулаторен период, но и откакто е приватизирано дружеството. Ст. Апостолов отговаря,

че дружеството прави всичко възможно инвестициите, които са одобрени от ДКЕВР, и регулаторната рамка да бъдат разходвани по най-ефективния начин, така че с тези средства да се постигне максимален ефект. Дружеството се стреми начинът, по който разходват средствата, да бъде най-ефективния и е въведен изключително сериозен алгоритъм, по който определят обекти, в които да инвестират. Прави се всичко възможно мрежата им да бъде в състояние, което да осигурява възможната сигурност и непрекъснатост при вложенията за това средства за инвестиции и текущи ремонти в най-голяма степен.

На територията на гр. София и централната част на гр. София - в момента обслужва територия с около 35 км. кабели високо напрежение. Това е едно сериозно техническо предизвикателство. Повечето от тези кабели са на възраст над 40 г. Дружеството заявява, че ще представи тази информация в дейтайти както и че ЧЕЗ в тази посока от тази година е започнало подмяната на кабелите. Поискали са това да бъде включено в одобрените инвестиции. Не са го получили и за сметка на останалите инвестиции са започнали подобна подмяна, включително кабел Левски, който касае именно идеалната централна част на София.

Анализът на законосъобразността на всеки отделен АУАН е предмет на доклад с изх. № Е-Дк-221/15.05.2013 г. до Председателя на ДКЕВР относно продължаването на административнонаказателните производства по съставените актове. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 4 от Наредба № 3 прекратяването на процедурата по отнемане на лицензията, както и отнемането на лицензията, не изключва търсенето на административнонаказателна отговорност за извършеното нарушение, констатирано с акт за установяване на нарушението.

Въз основа на АУАН №№ 1, 2, 3, 4 от 19.02.2013 г. председателят на ДКЕВР е издал Наказателни постановления.

По отношение на констатираното с АУАН № 05/19.02.2013 г. административно нарушение административно наказващият орган е приел, че вредните последици от деянието не са значителни, което обосновава определянето на случая като маловажен и на основание чл. 28 от ЗАНН е предупредил писмено „ЧЕЗ Разпределение България” АД, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Въз основа на АУАН № 6/19.02.2013 г. е издадено наказателно постановление № 12/21.05.2013 г.

Издадените Наказателни постановления са обжалвани по съдебен ред и не са влезли в сила.

Актове за установяване на административни нарушения №№ 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 от 19.02.2013 г. са съставени за нарушения на т. 2.1 от Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., а именно задължението на лицензианта да осъществява дейността при спазване на действащото законодателство. Видно от Доклад за проверка № ДП1СФ-0006/08.02.2013 г. на Агенцията за държавна финансова инспекция „ЧЕЗ Разпределение България” АД не е спазвало изискванията на Закона за обществените поръчки и подзаконовите актове по неговото прилагане, които са част от „действащото законодателство”. Нарушенията по горесцитираните актове са извършени през 2011 г., когато съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН се е прилагал чл. 34, ал. 1 от ЗАНН в редакцията му публ. в ДВ бр. 77 от 2011 г., съответно сроковете за образуване на административнонаказателно производство за нарушение по ЗЕ са били три месеца от откриване на нарушителя/една година от извършване на нарушението. Следователно сроковете за реализация на административнонаказателната отговорност на „ЧЕЗ Разпределение България” АД за това, че не е извършвало лицензионната дейност при спазване на действащото законодателство, а именно на Закона за обществените поръчки

са изтекли, поради което административно-наказателните производства са прекратени с резолюции на председателя на ДКЕВР.

На основание чл. 79, ал. 3 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн., ДВ, бр. 33 от 5.04.2013 г.) с писмо изх. № Е-03-00-1/09.05.2013 г. комисията е поискала писмено становище от компетентни държавни и общински органи за социалните и икономически последици от евентуалното отнемане на лицензиите на горепосочените дружества, както и за значението на отнемането за сигурността на снабдяването с електрическа енергия на клиентите в Западна България. В обобщение, в писмата се изказва становище за липса на компетентност по поставените въпроси от страна на съответните институции, както и препоръка предприетите действия да не се отразяват на сигурността на снабдяването с електрическа енергия.

В писмо с вх. № Е-04-00-677/20.05.2013 г. **Комисия за защита на потребителите** уведомява, че не може да изрази становище по поставените въпроси, тъй като те не попадат в обхвата на компетентността ѝ и касаят процедура, уредена в нормативни актове, по които КЗП не упражнява контролни функции, поради което не разполага с необходимия експертен капацитет да даде становище.

В писмо с вх. № Е-03-04-1/21.05.2013 г. **Министърът на правосъдието** уведомява, че исканото становище относно социалните и икономически последици от евентуалното отнемане на лицензиите, както и относно значението на отнемането за сигурността на снабдяването, не е в обхвата на ръководената или координирана от министъра на правосъдието сфера на обществения живот. Като следствие от това Министерството на правосъдието не разполага с необходимия административен и експертен ресурс, нито с необходимата база данни за извършване на икономическия и социален анализ за последиците от евентуално отнемане на лицензията.

В писмо с вх. № Е-07-00-57/22.05.2013 г. **Областният управител на област Ловеч** заявява, че не е запознат с договора, сключен с „ЧЕЗ Разпределение България“ АД за извършване на дейността „разпределение на електрическа енергия“, но при всички случаи, ако бъде отнета лицензията и от това последват проблеми с електроснабдяването за населението и бизнеса, това би довело до неблагоприятни ситуации и напрежение в обществото.

В писмо с вх. № Е-07-00-58/23.05.2013 г. **Областният управител на област Кюстендил** заявява, че процедурите следва да бъдат съобразени с изискванията на законодателството на Европейския съюз, свързани със защита интересите на крайните потребители, сигурността на доставките, възможността за гарантирано снабдяване с електрическа енергия, при прозрачни условия и цени. В писмото Областният управител на област Кюстендил заявява, че не е компетентен орган относно отнемане на лицензията.

С писмо с вх. № Е-07-00-59/23.05.2013 г. **Областният управител на област Плевен** заявява, че липсата на достатъчно информация и специалисти в сектор „електроразпределение“ не позволява да се обоснове становище по поставените от ДКЕВР въпроси.

В писмо с вх. № Е-03-19-1/27.05.2013 г. **Министърът на физическото възпитание и спорта** изразява становище, че прекратяването на лицензионната дейност не би имало съществени последици за едно от приоритетните направления от социалната политика на държавата и общините – практикуването на физически упражнения и спорт, в случай, че се обезпечи непрекъснатост и качество на електрическата енергия, ефективното ѝ използване, опазването на околната среда, живота, здравето и собствеността на гражданите.

С писмо с вх. № Е-07-00-61/27.05.2013 г. **Областният управител на област Монтана** уведомява, че за изготвянето на становище по поставените въпроси е изпратено писмо до всички общини в област Монтана. След обобщаване на получените мнения

заявява, че ако в изпълнение на разпоредбите на Наредба № 3, ДКЕВР назначи особен търговски управител и не се допусне нарушаване сигурността на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, в област Монтана няма да има сериозни и икономически последици от евентуалното отнемане на лицензията на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД и няма да бъде нарушена сигурността и обществения ред.

В писмо с вх. № Е-03-06-19/27.05.2013 г. **Министърът на регионалното развитие и благоустройство** изразява становище, че преценката относно тежестта на извършените нарушения и дали за тях следва да се отнемат лицензиите е единствено и изцяло в правомощията на ДКЕВР съгласно действащото законодателство. На ДКЕВР принадлежи и правомощието да оцени извършените от дружеството действия и постигнати резултати с цел отстраняване на последствията на нарушенията. Съгласно издадените лицензии на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД и „ЧЕЗ Електро България“ АД дружествата изключително осъществяват лицензионната си дейност на територията на Западна България. На териториите на общините в Западна България оперират 25 ВиК дружества, обслужваното население е около 3.5 млн. жители, на територията има над 1100 помпени станции за питейни и отпадъчни води и над 40 почиствателни станции за питейни и отпадъчни води. В контекста на изложеното, МРРБ счита, че независимо от процедурите по отнемане на лицензиите не трябва да се допуска преустановяване на електроснабдяването на съоръженията, свързани със ВиК системите. Дори временното нарушаване на електрозахранването може да доведе до значителни последици, свързани с нарушаване на дебит на подземни водоизточници, нормална работа на помпени агрегати, на стабилна експлоатация на пречиствателни станции, работа на системите за контрол и управление, влошаване на санитарно-хигиенните показатели на питейни води и водоизточници и др. По отношение на възможността за назначаване на особен управител в дружествата след отнемане на лицензиите им според МРРБ липсва практика, което прави трудно прогнозирането на последиците. Назначаването на особен търговски управител със схематични правомощия, както и наличието на управителни и надзорни съвети в дружествата, които запазват правомощията си съгласно уставите дружествата и разпоредбите на Търговския закон, би могло до доведе до блокиране на вземането на оперативни решения. "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ Електро България" АД са публични дружества и разпореждането с имуществото им, както и вземането на решения за определени категории сделки се подчинява освен на разпоредбите на ТЗ и на ЗППЦК. Това от своя страна означава, че при евентуалното отнемане на лиценза на "ЧЕЗ Разпределение България" АД, сделката с разпореждане с имуществото на дружеството към трето лице е несигурно в какъв срок ще се сключи (необходимост от свикване и провеждане на общо събрания на акционерите), какви ще са последиците ако приобретателят на имуществото не получи лиценз за осъществяване на дейността "разпределение" и кой и по какъв начин ще гарантира нормалната експлоатация на разпределителната мрежа, инвестициите в нея и предоставянето на услугите разпределение и снабдяване с електрическа енергия в този период. в случай че лицензията на "ЧЕЗ Разпределение България" АД бъде отнета и горе-споменатите въпроси нямат своя категоричен и своевременен отговор, то тогава сигурността на ВиК услугите на големи територии ще бъде застрашена, доколкото липсата на електричество ще доведе до невъзможност някои ВиК дружества да предоставят непрекъснато услугите водоснабдяване, пречистване на питейни води, отвеждане на отпадъчни води, където има помпени станции на канализационните системи, както и пречистване на отпадъчните води. Сигурността и непрекъснатостта на снабдяването с електрическа енергия е от съществено значение за дейността и финансовите резултати на всички ВиК предприятия. Прекъсването на снабдяването с електрическа енергия повишава аварийността във ВиК системите и предизвикват допълнителни разходи за ВиК операторите, което неминуемо ще се отрази върху изпълнението на инвестиционните програми към техните бизнес планове и може да е предпоставка за увеличаване на цената на ВиК услугите. С

изпълнение на задълженията на Република България по изпълнението на мерките, определени в Третия енергиен либерализационен пакет и необходимостта от издаване на лицензии за дейността „доставчик от последна инстанция“, отнемането на лицензията на "ЧЕЗ Електро България" АД за обществено снабдяване с електрическа енергия ще доведе до невъзможност за издаване на лицензия за доставчик от последна инстанция, тъй като първата е предпоставка за издаването на въпросната лицензия. В тази връзка е неясно към кого следва да се обърнат всички стопански потребители и в частност ВиК операторите, присъединени на средно напрежение на територията на Западна България, които не са избрали свой търговец, чийто такъв е изпаднал в несъстоятелност. В допълнение, в писмото от МРРБ се отбелязва, че лицензиантът в качеството му на задължено лице по ЗЕ има ангажменти във връзка с изпълнението на целите за енергийни спестявания.

В писмо с вх. № Е-03-11-1/27.05.2013 г. **Министърът на културата** изразява становище, че иницирираните производства по отнемане на лицензии биха могли да имат социално и икономическо въздействие върху обектите на културно наследство, националните музеи и художествените галерии, както и върху дейността на другите държавни културни институции, находящи се в местата, където "ЧЕЗ Разпределение България" АД осъществява дейност разпределение на електрическа енергия. Постоянното и своевременно енергоснабдяване и енергоподаване в обектите от културното наследство е от значение за съхраняването и поддържането им, осигуряване на наблюдение контрол, развитие на културния туризъм. Министерството на културата изразява надежда, че процедурите по отнемане на лицензиите няма да повлияят в посока преустановяване на енергоподаването и/или установяване на режими за електроснабдяването в района на осъществяване на дейностите от дружествата, за да не бъдат допуснати негативни последици върху обектите на културното наследство, вкл. преустановяване на достъпа до обектите на културното наследство, което може да доведе до гражданско недоволство и финансови загуби и невъзможност да се изпълняват функциите по опазване и съхраняване на културното наследство, поради което се изразява становище за необходимостта при осъществяване на започнатите процедури и евентуалното отнемане на лицензиите да се гарантира снабдяването с електрическа енергия.

С писмо с вх. № Е-07-00-62/28.05.2013 г. **Областният управител на област Видин** изразява становище, че проблемите, до които може да доведе евентуалното отнемане на лицензиите на "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ Електро България" АД биха били избегнати при осигуряване на гладък и плавен процес на поемане на дейността от назначения служебен оператор (особен търговски управител). Разписаната в ЗЕ процедура следва да се приложи, без да се създава риск за потребителите и съответно процедурата по отнемане на лицензията да не доведе до отрицателни социални и икономически последици в област Видин. Областният управител изразява становище, че предвид описаните актове за установяване на административни нарушения в решенията за откриване на процедури за отнемане на лицензиите, предходните нарушения на действащото законодателство и установеното системно заобикаляне на ЗОП е необходимо дружествата да понесат съответна отговорност. Лицензиите на двете дружества следва да бъдат отнети, ако се установи, че те не са преустановили нарушенията и не са предприели действия за отстраняване на вредните им последици. Към писмото на Областния управител на област Видин са приложени изискани от него становища по поставените въпроси от кметове на общини на територията на област Видин.

Съгласно писмото от **кмета на община Белоградчик**, след като има установени условия и стандарти за извършване на лицензионна дейност, то при нарушаване на тези условия и стандарти на определен в закона праг на търпимост е нормално лицензията да бъде отнета. Недопустимо е отнемането на лицензията да става заложник на съществуващ риск от отрицателни социални и икономически последици или нарушаване на сигурността и обществения ред. Ако нарушенията са сериозни и системни, то неотнемането на лицензията може да доведе до сигурни отрицателни социални и икономически последици

и да представлява не по-малък риск от нарушаване на сигурността и обществения ред.

Съгласно писмото от кмета на община Бойница възможни са два варианта. При първия вариант, ако отнемането на лицензията доведе до спиране на електрическото захранване, това би отдалечило общината и би довело до катастрофални последици – увеличаване на кражбите по домовете поради липса на улично осветление, сериозни затруднения в работата на общинските служби, детските градини и училища, центрове за настаняване от семеен тип и едно защитено жилище, спиране на работа на домашен социален патронаж и проект „общинска трапезария”, унищожаване на големи количества хранителни продукти, съхранявани чрез замразяване. При втория вариант, ако отнемането на лицензията не доведе до спиране на електрическото захранване, при появата на нов оператор даже може да се очакват и по-изгодни условия при предоставяне на услугата.

В писмо от **кмета на община Видин**, получено по електронна поща в областна управа Видин, се изразява становище, че отнемането на лицензиите, ако не доведе до спиране на подаването на електрическа енергия, не би довело до негативни последици, освен евентуални съкращения на работещи в район Видин. При условие, че има проблем с електроснабдяването, според кмета на община Видин последиците ще са непредвидими. В писмо кметът на община Грамада изразява становище, че негативни социално-икономически последици от отнемането на лицензиите могат да възникнат само при прекратяване на електроснабдяването.

В писмо **кметът на община Димово** изразява становище, че след като има установени условия и стандарти за извършване на лицензионна дейност, то при нарушаване на тези условия и стандарти на определен в закона праг на търпимост е нормално лицензията да бъде отнета. Недопустимо е отнемането на лицензията да става заложник на съществуващ риск от отрицателни социални и икономически последици или нарушаване на сигурността и обществения ред. Ако нарушенията са сериозни и системни, то неотнемането на лицензията може да доведе сигурни отрицателни социални и икономически последици и да представлява не по-малък риск от нарушаване на сигурността и обществения ред.

Съгласно писмото от **кмета на община Кула** неблагоприятни социални и икономически последици от евентуалното отнемане на лицензиите могат да възникнат в случай на преустановяване на разпределението/снабдяването с електрическа енергия, което не бива да се допуска, трудно би било да се преценят социалните и икономически последици от отнемането на лицензиите, но е изразено категорично становище че това няма да доведе до нарушаване на сигурността и обществения ред. Изразява становище също така, че именно статуквото на монополите е довело до нарушаване на сигурността и обществения ред преди няколко месеца

Кметът на община Чупрене, област Видин изразява становище, че общинската администрация на община Чупрене не е компетентна да отговори на поставените въпроси и не може да предвиди евентуалните социални и икономически последици.

В писмо с вх. № Е-03-07-4/29.05.2013 г. **Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията** изразява становище, че голяма част от търговските дружества и държавните предприятия от системата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията не са клиенти на „ЧЕЗ Разпределение България” АД и „ЧЕЗ Електро България” АД, а за останалите, счита, че отнемането на лицензиите няма да доведе до негативни последици, сринове и непредвидени аварии в електроснабдяването на клиентите.

В писмо с вх. № Е-03-10-27/29.05.2013 г. **Министърът на финансите** изразява становище, че Министърът на финансите е централен орган на изпълнителната власт, притежаващ отраслова функционална компетентност в сферите, определени с Устройствения правилник на Министерството на финансите, поради което не попада в кръга на държавните органи по чл. 79, ал. 3 от Наредба № 3, предвидени като компетентни в енергийния отрасъл.

В писмо с вх. № Е-04-00-699/28.05.2013 г. е изразено становището на **Агенция за приватизация и следприватизационен контрол**. Според изложеното в писмото: „Държавното участие в капитала на електроразпределителните дружества е обявено за приватизация по силата на чл.3, ал.1 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол (ЗПСК).

Дружествата са включени в Приложение №2 към чл.35 а, ал.1 от ЗПСК - списък на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала, които са от значение за националната сигурност на Република България. С Решение № 426/11.06.2003 г. на Министерски съвет е приета Стратегия за приватизация на 7-те електроразпределителни дружества, а с Решение №521/24.07.2003г, на МС е прието допълнение към нея. С Решение от 29.07.2003 г. (обн., ДВ, бр. 69/05.08.2003 г.) на Народното събрание са одобрени Стратегията за приватизация на електроразпределителните дружества и допълнението към нея. В изпълнение на приетата Стратегия за приватизация, Агенцията за приватизация е определила метод за продажба на 7-те електроразпределителни дружества - публично оповестен конкурс. Продажбата е осъществена чрез провеждането на три самостоятелни конкурсни процедури на два етапа, с подаване на предварителни и окончателни оферти, като 7-те електроразпределителни дружества се групират в три пакета:

- Западна България

- 129 176 бр. акции, представляващи 67% от капитала на "Електроразпределение-Столично" ЕАД, София;
- 143 983 бр. акции, представляващи 67% от капитала на "Електроразпределение-София-Област" ЕАД, София;
- 80 802 бр. акции, представляващи 67% от капитала на "Електроразпределение-Плевен", Плевен.

- Югоизточна България

- 104 788 бр. акции, представляващи 67% от капитала на "Електроразпределение-Пловдив" ЕАД, Пловдив ;
- 126 094 бр. акции, представляващи 67% от капитала на "Електроразпределение-Стара Загора" ЕАД, Стара Загора.

- Североизточна България

- 100 567 бр. акции, представляващи 67% от капитала на "Електроразпределение-Варна" ЕАД, Варна;
- 88 306 бр. акции, представляващи 67% от капитала на "Електроразпределение-Горна Оряховица" ЕАД, Горна Оряховица.

На 28 октомври 2004 г. между Агенцията за приватизация и E. ON Energie AG, Германия е подписан договор за приватизационна продажба на акции от "Електроразпределение-Варна" ЕАД и "Електроразпределение-Горна Оряховица" ЕАД.

На 29 октомври 2004 г. между Агенцията за приватизация и EVN AG, Австрия е подписан договор за приватизационна продажба на акции от "Електроразпределение-Пловдив" ЕАД и "Електроразпределение-Стара Загора" ЕАД.

На 19 ноември 2004 г. между Агенцията за приватизация и CEZ a.s., Чехия е подписан договор за приватизационна продажба на акции "Електроразпределение-Столично" ЕАД, София, "Електроразпределение-София-Област" ЕАД, София и "Електроразпределение - Плевен" ЕАД.

В изпълнение на законовите изисквания за отделяне на търговската дейност от разпределението на електроенергия, в периода 2006 г- 2007 г. в дружествата е извършено реструктуриране, като са разделени дейностите по снабдяване и разпределение.

В резултат на това преструктуриране „Електроразпределение Столично“ АД, „Електроразпределение София област“ АД и „Електроразпределение Плевен“ АД са разделили дейностите си по снабдяване и разпределение на електроенергия, като са прехвърлили дейностите по обществено снабдяване с електроенергия в „ЧЕЗ Електро България“ АД, а дейностите по разпределение в „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

Съответно "Електроразпределение - Пловдив" ЕАД се преобразува в дружество за разпределение - „ЕВН България Електроразпределение“ АД, а "Електроразпределение - Стара Загора" ЕАД в дружество за снабдяване - „ЕВН България Електроснабдяване“ АД.

"Електроразпределение - Варна" ЕАД и "Електроразпределение — Горна Оряховица" ЕАД са преструктурирани в "Е. ОН България Продажби" АД и "Е. ОН България Мрежи" АД.

В Договорите за приватизационна продажба на дружествата са предвидени ограничения за прехвърляне на акции, притежавани от Република България, като тези ограничения се прилагат докато Купувачът притежава не по-малко от 50% плюс една Акция на съответното Дружество и спират да се прилагат на 31 декември 2009 г.

Едновременно със сключване на приватизационните договори за продажба на 67 % от капитала на електроразпределителните дружества са сключени договори между акционерите, съответно Е ОН, ЕВН и ЧЕЗ от една страна и Министъра на енергетиката и енергийните ресурси на Република България от друга. В тези акционерни споразумения са уредени въпроси, свързани с корпоративното управление на Дружествата, а правата, произтичащи от тях са инкорпорирани в уставите на Дружествата. Тези договори са налични единствено в Министерство на икономиката, енергетиката и туризма (МИЕТ).

От друга страна в уставите на "ЧЕЗ Електро България" АД, гр. София и "ЧЕЗ Разпределение България" АД, гр. София е предвидено условие за прехвърляне на акции, притежавани от държавата, което прехвърляне води до намаляване на акционерното участие на държавата под 25% от капитала. Това условие касае изменение на устава на дружеството в частта мнозинства при вземане на решенията на общото събрание и надзорния съвет. Аналогични разпоредби има и в уставите на "ЕВН България Електроразпределение" АД, гр. Пловдив и "ЕВН България Електроснабдяване" АД, гр. Стара Загора.

В уставите на "Е. ОН България Продажби" АД, гр. Варна и "Е. ОН България Мрежи" АД, гр. Горна Оряховица не е предвидено подобно условие.

През 2011 г. от МИЕТ са предприети и осъществени действия по свикване на общи събрания и промяна на уставите на дружествата в съответствие с намерението на държавата да извърши продажбата на миноритарните си дялове в електроразпределителните дружества чрез публично предлагане на "Българска Фондова Борса-София" АД, след промяна в статута на дружествата, а именно придобиване на статут на публични дружества съгл. Закона за публично предлагане на ценни книжа. "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ Електро България" АД

С Решение №3220-П/03.05.2011 г. АПСК определя метод за продажба на пакет от 63 624 броя акции, представляващи 33% от капитала на "ЧЕЗ Разпределение България" АД, гр. София и пакет от 1 650 броя акции, представляващи 33% от капитала на "ЧЕЗ Електро България" АД, гр. София чрез публично предлагане на "Българска Фондова Борса-София" АД.

С Решение №1673-А/13.05.2011 г. АПСК открива процедура за провеждане на конкурс за избор на инвестиционен посредник за продажба на горепосочените пакети акции.

В резултат на проведеният конкурс за избор на инвестиционен посредник, с Решение №3225-ПУ22.06.2011 г. АПСК определя "Централна кооперативна банка" АД, гр. София за участник, спечелил конкурса за избор на инвестиционен посредник за продажба на пакет от 63 624 броя акции, представляващи 33% от капитала на "ЧЕЗ Разпределение България" АД, гр. София и пакет от 1 650 броя акции, представляващи 33% от капитала на "ЧЕЗ Електро България" АД, гр. София.

С писмо от 14.07.2011 г. МИЕТ в качеството си на орган, упражняващ правата на държавата по отношение на акционерното участие на държавата в "ЧЕЗ Разпределение България" АД, "ЧЕЗ Електро България" АД, на "ЕВН България Електроразпределение" АД и "ЕВН България Електроснабдяване" АД информира АПСК, че съгласува избрания метод за приватизация на държавния дял от посочените дружества, а именно публично предлагане на "Българска Фондова Борса-София" АД.

На 19.07.2011 г. АПСК сключи договор РД-03-03/19.07.2011 г. за инвестиционно посредничество с "Централна кооперативна банка" АД за приватизационна продажба на пакет от 33 % от капитала на "ЧЕЗ Разпределение България" АД, гр. София и 33 % от капитала на "ЧЕЗ Електро България" АД, гр. София.

На 15.08.2011 г., в резултат на съдействието от страна на МИЕТ, бяха проведени Общи събрание на акционерите на "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ Електро България" АД, на които са взети решения за промяна на вида на акциите на дружествата от налични в безналични.

С писмо от 02.11.2011 г. МИЕТ е поискало съгласие от АПСК по смисъла на чл.28, ал.7 от ЗПСК за намаляване на държавното участие в "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ Електро България" АД, чрез внасяне на непарична вноска в капитала на ДКК.

С Протоколно решение №1284/08.11.2011 г. Изпълнителния съвет на АПСК дава съгласия за намаляване на държавното участие в "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ Електро България" АД в съответствие с Решение №399 от 14.06.2010 г. на Министерски съвет на Република България и при спазване на всички относими разпоредби на действащото българско законодателство

С писмо от 08.12.2011 г. МИЕТ уведомява АПСК, че на 08.12.2011 г. е вписано увеличаването на капитала на ДКК с 652 740 лева, чрез непарична вноска, с предмет правото на собственост на държавата върху 63 624 броя акции, представляващи 33% от капитала "ЧЕЗ Разпределение България" АД и 1 650 броя акции, представляващи 33% от капитала на "ЧЕЗ Електро България" АД.

С писмо от 12.12.2011 г. МИЕТ предоставя на АПСК Протокол №РД-21-204/09.12.2011 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма и Протокол №21 от заседание на съвета на директорите на ДКК.

В изпълнение на Договора, на 28.03.2012 г. инвестиционният посредник- "Централна кооперативна банка" АД е представил в АПСК:

- проспекти за публично предлагане на 63 624 акции от капитала на "ЧЕЗ Разпределение България" АД и за допускане до търговия на регулиран пазар на всичките 192 800 акции на "ЧЕЗ Разпределение България" АД;

- проспекти за публично предлагане на 1 650 акции от капитала на "ЧЕЗ Електро България" АД и за допускане до търговия на регулиран пазар на всичките 5 000 акции на "ЧЕЗ Електро България" АД.

На 08.05.2012 г. "Централна кооперативна банка" АД депозира в АПСК копия от регистрираните в КФН Заявления по чл.78, ал.1 от ЗППЗК за потвърждаване на Проспекти за публично предлагане на ценни книжа и допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар на "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ Електро България" АД.

В изпълнение на Договора на 10.08.2012 г. инвестиционният посредник - "Централна кооперативна банка" АД, е представил в АПСК:

- Анализ за определяне на стойността на предложените за продажба акции от капитала на дружествата;

- Стратегия за процеса на публично предлагане на акциите на дружествата.

На свое заседание от 19.09.2012 г. КФН потвърди проспектите за допускане до търговия на регулиран пазар на емисии акции, издадени от "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ

Електро България" АД. Със същото решение КФН вписва в публичния регистър "ЧЕЗ Разпределение България" АД и "ЧЕЗ Електро България" АД.

С Протоколно решение №2044/18.10.2012 г. Изпълнителния съвет на АПСК взе решение Изпълнителния директор на АПСК да подпише Наредвания по чл. 3.1. и 3.2. и чл. 5.1. от Договор РД-03.03/19.07.2011 г. за инвестиционно посредничество при публично предлагане на акции.

Продажбата на пакетите акции стартира на 29.10.2012 г. на "Българска Фондова Бирса-София" АД и приключи на 02.11.2012 г.

<i>Дружество</i>	<i>Брой акции (бр.)</i>	<i>Обща продажна стойност (ле.)</i>
"ЧЕЗ Разпределение България" АД, гр. София	63624	100235894,81
"ЧЕЗ Електро България" АД, гр. София	1650	14759490,66

В заключение в писмото се казва, че предвид статута на АПСК - орган оправомощен по силата на ЗПСК за осъществява приватизация при спазване на нормативно установените разпоредби, АПСК няма компетентност и правомощия за анализ на социалните и икономическите последици от отнемането на Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., издадена на "ЧЕЗ Разпределение България" АД за извършване на дейността "разпределение на електрическа енергия" и Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., издадена на "ЧЕЗ Електро България" АД за извършване на дейността "снабдяване с електрическа енергия".

В писмо с вх. № Е-03-02-31/30.05.2013 г. **Министърът на вътрешните работи** изразява становище, че няма пряко отношение към изготвянето на анализи за социалните и икономически последици, свързани с евентуалното отнемане на лицензиите на „ЧЕЗ Разпределение България” АД и „ЧЕЗ Електро България” АД. Според писмото въпросите, касаещи сигурността на електроснабдяването са относими към функционалната компетентност на МИЕ и ДАНС.

С писмо с вх. № Е-07-00-64/30.05.2013 г. **Областният управител на област София** изразява становище, че съгласно чл. 71 от Наредба № 3 ДКЕВР е единствено компетентната институция, която да вземе решение за отнемане. Съгласно Конституцията и Закона за администрацията областният управител е териториален орган на изпълнителната власт и едно от правомощията му е да упражнява общ контрол за законосъобразност върху действията на органите на местна власт и върху териториалните структури на органите на изпълнителната власт. Същият няма компетентност по нормативните актове, свързани с производството по отнемане на лицензия за извършване на дейности в енергетиката. Обществената значимост на въпросите и безспорното им отражение върху социалния и икономически живот в страната изисква вземане на информирано решение от органите на държавно управление, както и компетентна оценка от водещи специалисти за социалните и икономически последици от евентуалното отнемане на лицензиите. Тази експертиза трябва да бъде направена според изложените и в публичното пространство становища след обстоен анализ на всички документи за осъществяване на процеса на възлагане и извършване на разпределение и доставка на електрическа енергия.

С писмо с вх. № Е-07-00-65/31.05.2013 г. **Областният управител на област Благоевград** изразява становище, че подкрепя решението на ДКЕВР за откриване на процедура по отнемане на лицензията на „ЧЕЗ Електро България” АД. В писмото се казва, че са налице големи социални напрежения, които са довели до ескалации сред населението, както и невъзможност за заплащане на сметките за ток, поради обедняването на хората през годините на всеобща криза. Това според областния управител мотивира становището за премахване на монопола не само в енергетиката, но и в други съществени

битови отрасли. В същото време в писмото се казва, че Областна администрация Благоевград не би могла да се ангажира с конкретни мнения за социално-икономическите последици и сигурността на снабдяването с електрическа енергия, тъй като това следва да се направи от компетентни органи след анализ на производството, натовареността на мощностите, както и реализацията на произведената електрическа енергия, вкл. за износ. Предлага се голяма медийна кампания в посока на разясняване на проблемите и вземане на адекватно решение.

В писмо с вх. № Е-03-15-8/31.05.2013 г. **Министърът на околната среда и водите** изразява становище, че МОСВ е отговорно за спазване на екологичните норми при производство на енергия в страната, поради което повдигнатите въпроси са извън компетентността на МОСВ.

С писмо с вх. № Е-07-00-66/31.05.2013 г. **Областният управител на област Враца** изразява становище, че не може да предостави становище за значението на отнемането на съответните лицензи, както и влиянието, което това би оказало върху потребителите, поради кратките срокове и липсата на достатъчно информация за последиците.

В писмо с вх. № Е-03-09-1/04.06.2013 г. **Министърът на труда и социалната политика** изразява становище, че в случай на отнемане на лицензията на ЧЕЗ би следвало ДКЕВР да определи друг лицензиант (служебен оператор), който да упражнява дейността за съответната територия до изтичането на срока на спряната лицензия, като това може да бъде държавна или частна фирма. Независимо колко ще продължи процедурата по отнемане на лицензиите, трябва да се гарантира електроснабдяването на гражданите. Според писмото, няма да има значителни социални последици от евентуалното отнемане на лицензиите, ако това не доведе до затруднения с електроснабдяването на населението.

Становището на г-н Камбуров – прокурор от отдел „НЗЗОИПГ” при ВАП е отразено в писмо с вх. № Е-08-00-62/07.06.2013 г. в отговор на искане от председателя на ДКЕВР до **Главния прокурор**. В становището се посочва, че от разписаните в Конституцията и закона за съдебната власт функции на прокуратурата липсва законова възможност същата да изготви и представи на органите на изпълнителната власт становище за настъпването на каквито и да било социални и икономически последици от евентуално действие /бездействие/ на тези органи. Прокуратурата има конституционно и законово задължение за следи за спазване на законността и да предприема действия в определение от закона случаи за отмяна на незаконосъобразни актове, издадени от държавните и общински органи. В този смисъл, в писмото се изразява становище, че прокуратурата не попада в категорията на органите, компетентни да дават становище по направеното от ДКЕВР искане по чл. 79, ал. 3 от Наредба № 3.

В писмо с вх. № Е-03-14-1/07.06.2013 г. **Министърът на здравеопазването** изразява становище, че отнемането на лицензиите би имало социални последици, свързани с опазване на общественото здраве, само в случай, че това би довело до нарушаване на електроснабдяването, като последиците ще зависят от продължителността на прекъсването и обхвата на засегнатата територия. В случай, че в резултат на евентуалното отнемане на лицензиите, настъпят процеси на неритмично доставяне или преустановяване на доставката на електрическа енергия в лечебните заведения, това би довело до фатални последици за пациентите. При условие, че предприетите мерки гарантират, че няма да се допусне нарушаване на непрекъснатостта на електроподаването, то няма да се създадат условия за възникване на риск за системата на здравеопазването.

В писмо с вх. № Е-03-03-3/12.06.2013 г. **Министърът на отбраната** изразява становище, че по отношение на социалните и икономически последици от евентуалното отнемане на лицензиите, настъпването на такива събития няма да окаже пряко отрицателно влияние върху дейността на военните формирования от Българската армия в Западна България. По отношение на въпроса за липсата на сигурност на снабдяването с електрическа енергия, то същото би затруднило дейността на военните формирования. Би довело до непланиран, по-висок разход на дизелово гориво за захранване на

електроагрегатите, предназначени за осигуряване на алтернативно електрозахранване на военни обекти и техника. Предприемането на предвидените в законодателството мерки при отнемане на лицензиите, ще гарантира сигурността на снабдяването на клиентите и ще предотврати възникването на опасност за националната сигурност и обществения ред.

В писмо с вх. № Е-03-12-1/17.06.2013 г. **Министърът на образованието и науката** предоставя информация за броя на училищата, детските градини на територията на областите, обслужвани от „ЧЕЗ Разпределение България” АД и „ЧЕЗ Електро България” АД.

В писмо с вх. № Е-03-00-1/25.07.2013 г. изпълняващият функциите **председател на ДАНС** уведомява, че в изпълнение на разпореждане на Главния прокурор, на органите на ДАНС е възложено извършването на проверка, материалите от която са изпратени на органите на прокуратурата, поради което на основание чл. 198 от НПК ДАНС не може да предостави исканата в писмото от ДКЕВР информация.

С писмо с вх. № Е-03-00-1/14.10.2013 г. председателят на **КЗК** информира, че с Решение № 588/22.05.2013 г. по преписка КЗК-516/2013 г. КЗК е приела становище относно социалните и икономическите последици от евентуалното отнемане на лицензиите на „ЧЕЗ Електро България” АД и на „ЧЕЗ Разпределение България” АД, както и за значението на отнемането на лицензиите за сигурността на снабдяването с електрическа енергия на клиентите в Западна България. Съгласно заключението в цитираното решение “Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 60, ал. 1, т. 24 от ЗЗК, КЗК застъпва становището, че при провеждане на процедурата по отнемане на лицензия на енергийно предприятие ДКЕВР, в качеството ѝ на специализиран държавен орган в областта на регулирането на дейностите в енергетиката, е компетентната институция, която следва да прилага стриктно секторното законодателство в областта на енергетиката. В същото време, обаче, отчитайки регламентираната в чл. 79, ал. 3 от НЛДЕ законовата възможност на секторния регулатор да поиска становища от компетентните държавни и общински органи относно отнемането на лицензия, КЗК застъпва принципното становище, че:

1) от гледна точка на политиката на конкуренцията счита, че дейността на ДКЕВР по лицензиране на доставчиците на услугите „обществено снабдяване с електрическа енергия“ и „разпределение на електрическа енергия“ следва да се осъществява при стриктно спазване на принципните положения, залегнали в нормативната уредба, осигуряващи равни възможности на всички предприятия за участие на съответния пазар;

2) секторният регулатор следва да гарантира стриктното прилагане на нормативно уредената процедура по отнемането на лицензия, както и основните принципи във връзка с конкуренцията, а именно:

- *развитие на конкурентен вътрешен пазар на електроенергия и природен газ в рамките на ЕС, както и отваряне на пазара за всички клиенти и доставчици в ЕС;*
- *развитие на конкурентни и добре функциониращи регионални пазари в рамките на ЕС;*
- *предотвратяване и недопускане на ограничаване или нарушаване на конкуренцията на енергийния пазар;*
- *осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия;*
- *създаване на стимули за развитието на конкурентен пазар за дейности в енергетиката;*
- *равнопоставен достъп на нови участници до мрежите и пазара;*
- *обезпечаване възможностите на клиентите за избор и смяна на доставчика, осигуряване защита на потребителите на енергийни услуги;*

3) секторният регулатор следва да гарантира осигуряване сигурността на електрозахранването и осигуряването на непрекъснатостта на доставката на електроенергия, както и защита интересите на крайните клиенти, чрез предвидените в ЗЕ и НЛДЕ мерки и процедури;

4) секторният регулатор следва да гарантира продължаване на процеса на либерализация на енергийния пазар, съобразно принципите от Третия енергиен либерализационен пакет. КЗК счита, че стриктното спазване и прилагане на горепосочените принципи ще гарантира създаването на един ефективен и конкурентен енергиен пазар, който ще осигури повишаване благосъстоянието на потребителите и на обществото като цяло.”

С писмо вх. № Е-03-00-1/23.10.2013 г. от **Министерство на земеделието и храните** е изразено становище в подкрепа на отнемането на лицензиите при наличието на правни основания независимо от икономически или социални последици.

С писмо вх. № Е-03-00-1/17.10.2013 г. е постъпило становище от **областния управител на област Перник**, съгласно което Областната администрация – Перник не разполага с необходимите информационни анализи и договори, сключени от Република България с дружествата, поради което не може да се произнесе относно социалните и икономически последици от евентуалното отнемане на лицензиите, от друга страна се казва, че „изгонването на инвеститора от страната ни би довело до негативен и обществен спад в доверието от страна на инвеститори в бъдещ план.”

В писмо с вх. № Е-03-00-1/31.10.2013 г. **Министерство на външните работи** е изразно становище, че евентуалното отнемане на лицензиите като част от инвестиционния процес между България и Чехия ще се отрази, поне временно, на общото състояние на двустранните отношения. В писмото се казва още, че независимо от факта, че във външнополитически план евентуалното отнемане на лицензиите на двете дружества би имало съществени негативни последици, то въпреки това, решението за подобно действие следва да се вземе след обстоен анализ на сключените договори, произтичащите от тях задължения и тяхното изпълнение, както и реалните социално-икономически последици. Препоръчва се също така да се извърши проучване на международната арбитражна практика с оглед последиците за страната ни при евентуални усложнения в случай на арбитраж. Във връзка с изложеното в писмото, следва да се отчете, че в процедурата за отнемане на лицензия за извършване на дейност по ЗЕ, ДКЕВР има изчерпателно уредени в закона правомощия и не може да извърши анализ на сключените международни договори, произтичащите от тях задължения и тяхното изпълнение.

Постъпили са и писма от Областен управител на област Кърджали, Областен управител на област Разград, Областен управител на област Смолян, Областен управител на област Добрич, Областен управител на област Шумен, Областен управител на област Пазарджик, в които се информира ДКЕВР, че „ЧЕЗ Разпределение България” АД не предоставя услуги на териториите на посочените области.

Въз основа на горните факти и обстоятелства се налагат следните правни изводи

Процедурните правила в откритото производство за отнемане на лицензията на „ЧЕЗ Разпределение България” АД, предвидени в ЗЕ, НЛДЕ /отм./, прилагана в настоящото административно производство за периода от откриването на процедурата до датата на отмяната ѝ, и Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/, прилагана в настоящото административно производство след отмяната на НЛДЕ, са спазени.

Съгласно чл. 59, ал. 1, т. 2, предложение 1 от Закона за енергетиката „Комисията, след писмено предупреждение с определен срок, отнема лицензията, когато лицензиантът не изпълнява задълженията си по издадената лицензия.”

Условията и редът за отнемане на лицензия по ЗЕ се уреждат от Наредба № 3. Съгласно чл. 80, ал. 2 от Наредба № 3 /аналогична е разпоредбата на чл. 74, ал. 2 от НЛДЕ отм./ комисията преценява дали дадено нарушение на лицензията или закона съставлява основание за отнемане на лицензията в зависимост от неговата значимост за непрекъснатото и сигурно снабдяване на клиентите, нарушаване целите и принципите на ЗЕ и/или системно нарушение от лицензианта на задълженията по лицензията или закона.

Извършването на преценката дали дадено нарушение съставлява основание за отнемане на лицензията налага изясняване на съдържанието на понятието „нарушение“, използвано в приложимата към отнемането на лицензия по ЗЕ правна уредба.

За да бъдат изяснени характера и съдържанието на понятието „нарушение“ в процедурата по отнемане на лицензия по ЗЕ, на първо място следва да се изясни характера и съдържанието на самата процедура по отнемането на лицензия. В съдебната практика и в правната доктрина е дискуссионен въпросът дали отнемането на лицензия за определена дейност е принудителна административна мярка или е друго административнопроцесуално действие.

Независимо от това дали отнемането на лицензията ще бъде квалифицирано като принудителна административна мярка или като друго административнопроцесуално действие, безспорно е, че актът, с който се отнема лицензия, е индивидуален административен акт. Съгласно ЗЕ отнемането на лицензия е производство, което се развива на основанията, посочени в чл. 59 ЗЕ и по процедурата, описана в Наредбата. Процедурата по отнемане на лицензия е вид административна принуда, която е различна от административнонаказателната отговорност. Този извод се потвърждава и от буквалното тълкуване на ал. 5 на чл. 59 ЗЕ, според която: *„Отнемането на лицензия не изключва търсенето на административнонаказателна или наказателна отговорност за извършено нарушение, ако съществуват предпоставки за това.“*. Отнемането на лицензия е производство, което е самостоятелно и независимо от административнонаказателното, и може да протече дори и при липса на предпоставки за търсене на административнонаказателна отговорност. В този смисъл е и преобладаващата съдебна практика (Решение № 5150 от 17.04.2009 г. на ВАС по адм. д. № 2490/2009 г., VII о, Решение № 7075 от 4.07.2007 г. на ВАС по адм. д. № 4166/2007 г., V о., Решение № 9158 от 11.08.2008 г. на ВАС по адм. д. № 12665/2007 г., 5-членен с-в, Решение № 9551 от 13.07.2009 г. на ВАС по адм. д. № 5136/2009 г., VII о).

Предвид горното, разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания са неприложими към процедурата по отнемане на лицензия и тя се развива самостоятелно, независимо дали ще бъде реализирана административнонаказателна отговорност. Следователно и *„нарушенията“*, предвидени в член 59 ЗЕ и Наредбата като основания за отнемане на лицензията, не представляват *административни нарушения* по смисъла на ЗАНН, а друг вид закононарушения. Те биха могли да бъдат и административни нарушения и да са установени с акт за установяване на административно нарушение или наказателно постановление по смисъла на ЗАНН, но това не е задължително. Съгласно чл. 6 от ЗАНН, административното нарушение представлява *деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред*. От тази формулировка на законодателя става ясно, че административното нарушение е винаги противоправно деяние, т.е. с него винаги се нарушава закона. Същевременно обаче деянието освен противоправно трябва и да е наказуемо. От анализа на хипотезите в чл. 59, ал. 1 от ЗЕ е видно, че не винаги предвидените основания за отнемане на лицензията представляват административни нарушения по смисъла на ЗАНН, т.е. в някои случаи липсват основните характеристики на административното нарушение, а именно противоправност и наказуемост, тъй като не за всички хипотези са предвидени състави в административнонаказателните разпоредби на закона, нито пък санкции за извършване на съответните деяния (чл. 59, ал.1, т. 4 от ЗЕ).

По-интересен е въпросът с първите две хипотези на чл. 59 ал. 1, ЗЕ, когато лицензиантът не изпълнява или нарушава глава 6 и 7 от ЗЕ. Макар и да липсват изрични състави за тези нарушения, в чл. 206, ал. 1 е предвиден общ състав за нарушение на ЗЕ и

лицензията, който е скрепен с имуществена санкция. Означава ли това, че тези нарушения представляват задължително административни нарушения и следва да бъдат установени с влязло в сила наказателно постановление по реда на ЗАНН? Считаме, че от тълкуването на нормата на чл. 59, ал. 1 ЗЕ такъв извод не може да бъде направен. Ако волята на законодателя беше основание за отнемане на лицензията да бъде влязло в сила наказателно постановление, това щеше да е изрично споменато, както това е направено в ал. 2 на същия член – „*Лицензията се отнема и когато на лицензианта е отнета с влязъл в сила административен акт лицензия за експлоатация на ядрено съоръжение, издадена по Закона за безопасно използване на ядрената енергия*“.

Подобен е законодателният подход и в други закони, установяващи лицензионни и разрешителни режими. Така например разпоредбата на чл. 167, ал. 5 от Закона за устройство на територията изрично предвижда, че удостоверение за извършване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 се отнема при наличие на влезли в сила две наказателни постановления, с които са наложени имуществени санкции на юридическото лице или на едноличния търговец или влезли в сила три наказателни постановления за срок една година на физическите лица, които упражняват дейностите от и за сметка на вписаното в регистъра юридическо лице или едноличен търговец.

Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката (отм.) предвиждаше като едно от основанията за откриване на процедурата по отнемане на лицензията наличие на съставен акт за установяване на *съответното нарушение*. Тук отново законодателят не е посочил изрично, че става въпрос за акт за установяване на **административно** нарушение. В свързаната съдебна практика обаче беше възприето, че тук става въпрос за акт за установяване на административно нарушение, който комисията издава в рамките на правомощията си (Решение № 11410 от 02.09.2013 г. ВАС), но не и за наказателно постановление. В този случай актът за установяване на административно нарушение ще бъде основание за започване процедура за отнемане на лицензия и паралелно с това административнонаказателно производство. Двете производства би следвало да протичат независимо едно от друго и решаващият орган би могъл да се произнесе с решение за отнемане на лицензията независимо дали ще бъде реализирана административно наказателна отговорност на лицензианта (арг. от чл. 59, ал. 5 от ЗЕ), т.е. не се изисква изрично да има влязло в сила наказателно постановление. Уредбата по отменената Наредба е объркваща, защото актът за установяване на административно нарушение по смисъла на ЗАНН, не представлява самостоятелен краен акт, а само завършва първата фаза в административно-наказателното производство, която подготвя втората основната фаза, а именно издаване на наказателно постановление. Именно във фазата по издаване на наказателно постановление решаващият орган решава спазен ли е законът в първата фаза на процеса и определя извършено ли е или не **административно нарушение** (*Проф. Кино Лазаров, доц. Иван Тодоров, Административен процес*). Възможно е въпреки наличието на АУАН, административнонаказващият орган да установи, че деянието не е нарушение на закона, не е извършено от лицето, посочено в акта, или деянието не може да му се вмени във вина. Също е възможно и деянието да представлява административно нарушение, но поради изтекла давност да не се стигне до издаване на наказателно постановление. Това обаче не би могло да попречи на процедурата по отнемане на лицензията, която се развива независимо от административно-наказателната. В този смисъл е и съдебната практика, както следва Решение № 10211 от 8.07.2013 г. на ВАС по адм. д. № 1735/2013 г., VII о., Решение № 90 от 5.01.2009 г. на ВАС по адм. д. № 12853/2008 г., VII о.).

С новата НАРЕДБА № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката отпада изискването при откриване на процедура за отнемане на лицензията да е налице акт за установяване на нарушението. Изрично указано е, че процедура за отнемане на издадена лицензия се открива с решение на комисията в случаите по чл. 59 ЗЕ. Това недвусмислено показва волята на законодателя да разграничи нарушенията,

които са основание за отнемане на лицензията, и административните нарушения, които са основание за налагане на административнонаказателна отговорност. В случая е осигурен от закона ред за защита на засегнати интереси посредством обжалване на решението за отнемане на лиценза.

Член 76 от ЗЕ възлага на Комисията самостоятелни правомощия по контрол на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии. Ако в рамките на тези правомощия Комисията констатира нарушение на лицензията, би могла да започне процедура по отнемане на лицензията (чл. 77, ал. 2, т.3 от ЗЕ) и направените в тази процедура констатации ще подлежат на самостоятелен съдебен контрол в рамките на обжалването на индивидуалния административен акт, постановяващ отнемането.

Отделно, в друга точка са посочени правомощията на комисията по издаване на актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления (чл.77, ал. 2, т. 4), които от своя страна подлежат на съдебен контрол по съвсем различен ред.

Административно-наказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като обвързващо едностранно властническо волеизявление. Между административният акт, с който се отнемат разрешени права на лицензианта, и наложеното на същия адресат административно наказание с наказателно постановление няма обуславяща връзка, извън общия правопораждащ юридически факт - допуснатото закононарушение. Следователно, липсата или издаването на наказателно постановление не изключва постановяване на неблагоприятен административен акт за отнемането на лицензията. Самото наказателно постановление не е елемент от фактическия състав на процедурата за отнемане на лицензия.

Това не означава, че акт за установяване на административно нарушение или наказателно постановление не може да послужи като основание за започване на процедурата по отнемане на лицензията. Напротив, съгласно чл. 39, ал. 1 от АПК за установяване на фактите и обстоятелствата в административното производство се използват сведения, обяснения и други писмени доказателства и доказателствени средства, които не са забранени със закон и които са редовно събрани по реда, предвиден в АПК или в специалните закони (арг. от чл. 39, ал. 2 от АПК). Следователно актове за установяване на административни нарушения, наказателни постановления и изобщо всички доказателства, събрани по реда на ЗАНН, биха могли да се използват в рамките на процедурата по отнемане на лицензията и да се кредитират като доказателства за твърдените от решаващия орган факти.

Отделно правомощие на комисията по чл. 77, ал. 2 ЗЕ е да уведомява органите на специализирания контрол с оглед предприемането на мерки от кръга на тяхната компетентност.

При започване на производство по отнемане на лицензия на основание нарушение на бланкетното задължение на лицензианта да спазва действащото законодателство, комисията не би имала правомощия да установи нарушения на други закони, контролът за спазването на които не ѝ е възложен със закон. В тези случаи Комисията би следвало да се обърне към съответните компетентни органи за установяване и санкциониране на нарушението.

Следователно, когато става въпрос за нарушение на общото задължение на лицензианта за спазване на действащото законодателство или по-точно нарушение на други специални закони, различни от ЗЕ, контролът по спазването на които е възложен на други органи, а не на ДКЕВР, такова нарушение би следвало да бъде установено с влязло в сила наказателно постановление, издадено от съответния компетентен орган. Както и обратно, издаването на наказателни постановления за нарушения на действащото законодателство би могло да послужи на комисията за започване на процедура по

отнемане на лицензията, без да е необходимо самата комисия да издава наказателни постановления за същите нарушения.

От извършения правен анализ следва, че понятието „нарушение“ е използвано в приложимата към отнемането на лицензията по ЗЕ правна уредба в по-широк смисъл и наличието на влязло в сила наказателно постановление за конкретното нарушение не е елемент от фактическия състав на процедурата за отнемане на лицензия, с изключение на случаите, когато нарушението е на други специални закони, различни от ЗЕ, контролът по спазването на които е възложен на различни от ДКЕВР органи, такова нарушение би следвало да бъде установено с влязло в сила наказателно постановление, издадено от съответния компетентен орган. Поради това, за да прецени дали нарушенията, заради които е открита процедурата за отнемането на лицензията на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, са основания за отнемане на лицензията, комисията следва да извърши преценка за значимост за непрекъснатото и сигурно снабдяване на клиентите, за нарушаване целите и принципите на ЗЕ и/или за системност на тези нарушения, установени с АУАН №№ 1, 2, 3, 4, 5, 6 от 19.02.2013 г. По отношение на нарушенията, установени с АУАН №№ 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 и 18 от 19.02.2013 г. преценка не може да се извърши поради липсата на влезли в сила наказателни постановления на АДФИ. Съгласно писмо от АДФИ от 13.11.2013 г., издадените от тях наказателни постановления не са влезли в сила.

От изложеното е видно, че уреденият в ЗЕ и НЛДЕ институт на отнемане на лицензия е предвиден като най-тежката възможна последица за нарушения на законодателството в областта на енергетиката. Господстващо в административноправната теория е мнението, че отнемането на лиценза представлява принудителна административна мярка. Основните аргументи за това са, че се налага с индивидуален административен акт, а не с правораздавателен акт. Също така, с някои изключения, правомощието на компетентния административен орган по отнемане на лиценза се извършва в условията на оперативна самостоятелност, в някои случаи и без участието на лицензианта. Всички горепосочени белези са безспорно присъщи на принудителните административни мерки и служат като основни ориентири при отграничаването им от административните наказания.

Преценка за значимост

Съгласно чл. 80 от Наредба № 3 комисията преценява дали дадено нарушение на лицензията или закона съставлява основание за отнемане на лицензията в зависимост от неговата значимост за непрекъснатото и сигурно снабдяване на клиентите, нарушаване целите и принципите на ЗЕ и/или системно нарушение от лицензианта на задълженията по лицензията или закона.

Критериите „значимост“, „системност“ и „нарушаване на принципите и целите на ЗЕ“ не са дефинирани на законово ниво.

Липсва количествен или качествен критерий, установен в законодателството, за определянето на дадено нарушение като „значимо“. Решаващият орган следва да прецени значимостта на всяко отделно нарушение, констатирано с акт за установяване на административно нарушение, въз основа на които е открита процедурата, като в преценката си се ръководи от принципите по чл. 23 от ЗЕ и от общите принципи на административния процес - законност, съразмерност, истинност, равенство, служебно начало, самостоятелност и безпристрастност. Комисията по смисъла на чл. 80, ал. 2 от Наредба № 3 следва да прецени значимостта на нарушението единствено от гледна точка на степента на влияние на същото върху непрекъснатото и сигурно снабдяване на клиентите (като се отчита кумуляцията „непрекъснатото и сигурно снабдяване“), целите и принципите на ЗЕ.

Съгласно чл.2, т.28 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия, „**сигурност**“ означава както сигурност на доставките, така и снабдяване с електроенергия и техническа безопасност. В §1, т.52 от Допълнителните разпоредби на Правилата за управление на електроенергийната система, приети от ДКЕВР, е посочено, че „сигурност“ е общо понятие за двата смисъла: "сигурност на електроснабдяването" и "техническа сигурност". Сигурност (надеждност) на електроснабдяване е мярка за способността на електроенергийната система да осигури нуждите на потребителите в определено време, която се доминира от адекватността на производствената подсистема и сигурността на електропреносната и разпределителните мрежи.

„**Непрекъснатост на снабдяването**“ е понятие характеризиращо процес, който може да гарантира, че при критични обстоятелства нормалния процес е напълно възстановим в разумен срок, бързо, ефективно и с ограничена загуба на възможности.

Гарантирането на непрекъснато, сигурно и качествено снабдяване с енергия на потребителите е разписано като задължение в специалните условия на лицензията на електро разпределителното дружество.

Основните **цели на ЗЕ** са посочени в чл. 2 от ЗЕ и те са създаване на предпоставки за:

- качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа и топлинна енергия и природен газ;
- енергийно развитие и енергийна сигурност на страната при ефективно използване на енергията и енергийните ресурси;
- създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар;
- енергийни доставки при минимални разходи;
- насърчаване на комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия;
- развитие на инфраструктури за пренос и разпределение на електрическа енергия и природен газ и за пренос на нефт или нефтопродукти на територията на страната и през нея.

В чл. 23 от ЗЕ е посочено, че при изпълнение на регулаторните си правомощия комисията се ръководи от следните общи **принципи**:

1. насърчаване в тясно сътрудничество с АСРЕ, с регулаторните органи на другите държави - членки на Европейската комисия, и с Европейската комисия на развиването на конкурентен, сигурен и устойчив от екологична гледна точка вътрешен пазар на електроенергия и природен газ в рамките на Европейския съюз, както и на действителното отваряне на пазара за всички клиенти и доставчици в Европейския съюз, и осигуряване на подходящи условия за ефективната и надеждна експлоатация на електрическите и газовите мрежи, като се вземат предвид дългосрочните цели;

2. развиване на конкурентни и добре функциониращи регионални пазари в рамките на Европейския съюз;

3. предотвратяване и недопускане на ограничаване или нарушаване конкуренцията на енергийния пазар;

4. осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите;

5. осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти;

6. създаване на стимули за развитието на конкурентен пазар за дейности в енергетиката, където има условия за това;

7. насърчаване интеграцията на пазарите, осигуряване на подходящи стимули и подкрепа за свързаните с това научноизследователски дейности;

8. създаване на стимули за ефективно развитие на сигурни, надеждни и ефикасни мрежи в съответствие с интересите на клиентите, интегриращи производство от различен мащаб на електрическа енергия от възобновяеми източници и разпределено производство;

9. стимулиране на инвестициите в инфраструктура по недискриминационен начин, равнопоставен достъп на нови участници до мрежите и пазара;

10. постигане на високи стандарти за предоставяните услуги от обществен интерес, обезпечаване възможностите на клиентите за избор и смяна на доставчика, осигуряване защита на потребителите на енергийни услуги;

11. създаване на стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности;

12. създаване на гаранции за защита на крайните клиенти;

13. създаване на условия за осигуряване на баланс между производството и потреблението на електрическа енергия на вътрешния пазар.

Прилагането на горните критерии към нарушенията на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, установени с АУАН №№ 1, 2, 3, 4, 5, 6 от 19.02.2013 г. води до следните изводи:

Неспазването на реда за съставяне на констативни протоколи (АУАН №№ 1, 2, 3, 4 от 19.02.2013 г.) създава възможност за електроразпределителното дружество чрез своите служители да отразява в протокола за подмяна на електромери неверни показания на средството за търговско измерване и съответно потребителят да заплаща енергия, която не е консумирал. В този смисъл нарушенията, установени с АУАН №№ 1, 2, 3, 4 от 19.02.2013 г., не са маловажни по смисъла на ЗАНН, но както изрично се посочи по-горе преценката за значимост в настоящото производство се прави с оглед влиянието на нарушението едновременно върху непрекъснатото и върху сигурното снабдяване на клиентите или нарушаване целите и принципите на ЗЕ. Нарушенията в посочените АУАН, съставени за неспазена процедура при съставянето и връчването на констативните протоколи по подмяната СТИ, не оказват пряко или непряко въздействие върху сигурността и непрекъснатостта на снабдяването с електрическа енергия, нито по отношение на конкретните клиенти, нито, което би било релевантно в случая, по отношение на общото задължение на лицензианта да извършва сигурно и непрекъснато разпределение на електрическа енергия на лицензионната си територия. От гледна точка на целите и принципите на ЗЕ тези нарушения са действия в нарушение на принципа за създаване на гаранции за защита на крайните клиенти и принципа за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Броят на съставените АУАН от този вид обаче е 4, което представлява 0.000193 % от общият брой клиенти на електроразпределителното дружество и не дава основание да се направи извода за масово нарушение на правата на потребителите. Безспорно за конкретните потребители тези нарушения са съществени, поради което въз основа на съставените АУАН са издадени наказателни постановления и е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицензианта. В случая следва да се отчете и обстоятелството, че на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД са наложени имуществени санкции в размер на 20 000 лв. за всеки от случаите, или общо 80 000 лв., с цел постигане на предупредителен и превантивен ефект спрямо нарушителя, съгласно чл. 12 от ЗАНН.

Нарушението по АУАН № 05 от 19.02.2013 г. е за непредставяне на поискана от ДКЕВР информация за сключени договори в указан от комисията срок. Вредносният резултат от това деяние е препятстване на възможността ДКЕВР да упражни своевременно контрол върху дейността на лицензианта, като следва да се отчете, че поисканата информация е постъпила в комисията със закъснение от около три часа. С оглед на малкото закъснение деянието е квалифицирано, като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН от гледна точка тежестта на нарушението.

АУАН № 06/19.02.2013 г. е съставен за нарушение, изразяващо се в непредставяне на ежегодна информация относно сключените договори за предоставяне изпълнението на дейности по лицензията на трети лица и тяхното изпълнение.

Така описаните конкретни нарушения за непредставяне на информация в срок не са пряко свързани със сигурността и непрекъснатостта на снабдяването. Нарушението по АУАН № 05/19.02.2013 г., както бе посочено по-горе е маловажен случай и като такъв не противоречи на целите и принципите на ЗЕ. Нарушението по АУАН № 06/19.02.2013 г. би могло да доведе до нарушение на целта по ЗЕ за осъществяване на енергийни доставки при минимални разходи. Предоставянето на информацията относно сключените договори за предоставяне изпълнението на дейности по лицензията на трети лица и тяхното изпълнение би следвало да намери отражение в оценката на разходите на дружеството в процедурата по определянето на цени за съответния период. В случая става дума за договори, които е следвало да бъдат предоставени към 31.03.2012 г.

За изследваният период, ценовото регулиране на лицензианта се осъществява чрез прилагане на метод „горна граница на приходи“. Характерна особеност на този метод за ценово регулиране е, че част от необходимите приходи на дружествата, а именно условно-постоянните разходи (разходите, които не се влияят от изменението в количествата на електрическата енергия или административни и с общо предназначение) и възвращаемостта от активите се утвърждават от ДКЕВР в началото на регулаторния период и остават непроменени за няколко години, по време на които се извършват само нормативно определени корекции с инфлационен индекс, намален с коефициент за ефективност. Регулаторният период, определен от ДКЕВР е от 1 юли 2008 г. до 30 юни 2013 г. В приетите от ДКЕВР мотиви към Решение № Ц –021/26.06.2008 г. е обосновано утвърденото от комисията ниво на административните и с общо предназначение разходи включени като ценообразуващ елемент при определянето на необходимите годишни приходи на електроразпределителните дружества. Те са включени при ценообразуването на ниво, равно на **утвърдените в цените за 2007 г.** Утвърденото при ценообразуването общо ниво на условно-постоянни разходи за разпределение на електрическа енергия, отразява преценката на комисията за икономически обосновани видове разходи. Комисията не е приела за икономическо обосновано предложението на дружеството в началото на регулаторния период да бъдат признати и включени в цените за разпределение по-високи разходи, поради което може да се приеме, че не предоставянето на информацията, относно сключените договори към 31.03.2012 г. е незначимо нарушение по отношение осигуряването и гарантирането сигурността и непрекъснатостта на снабдяването с електрическа енергия и не е довело до нарушение на целта по ЗЕ за осъществяване на енергийни доставки при минимални разходи.

Анализ на системността на нарушенията, които да включва период от 2 г. назад във времето.

Съгласно § 1, т. 2 от Наредба № 3 „системно нарушение на задълженията по лицензията или закона е налице, когато в двугодишен срок са извършени три или повече административни нарушения по ЗЕ или актовете по прилагането му“.

Законодателят изрично е посочил, че нарушенията трябва да са административни, поради което няма съмнение, че административно нарушение се установява само с влязло в сила наказателно постановление. Актът за установяване на административно нарушение е само първата фаза от административнонаказателния процес, а наличието на нарушение се установява от административнонаказващия орган с наказателно постановление. Производството е приключило и нарушението е безспорно, само когато адресатът е реализирал правото си на защита или се е отказал от него, т.е. наказателното постановление е влязло в сила.

В този смисъл системност на нарушение на практика означава, че по отношение на конкретно юридическо лице трябва да са налице минимум три влезли в сила наказателни постановления за нарушения, извършени в рамките на две последователни години. За периода от 13.11.2011 г. до 13.11.2013 г. „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не е извършило три или повече административни нарушения, установени с влезли в сила наказателни постановления, издадени от председателя на ДКЕВР.

Нарушения извършени след откриването на процедурата за отнемане на лицензията

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 42 от ЗЕ упражняването на контрол в предвидените от закона случаи е едно от основните правомощия на ДКЕВР. Контролната дейност на комисията е непрекъснат процес по проверка и анализ на действията на лицензианта от гледна точка на изискванията на лицензията и действащото законодателство.

След откриване на процедурата за отнемането на лицензията на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД ДКЕВР извършва комплексно изследване на цялостната дейност на дружеството.

В изпълнение на изискванията на чл. 40, ал. 2 от Устройствения правилник на ДКЕВР и нейната администрация в административното производство да се обсъждат всички факти и обстоятелства, станали известни до приключване на преписката, следва да се отбележи, че след датата на откриване на процедурата за отнемане на лицензията са установени девет на брой нарушения при съставяне на констативни протоколи в отсъствие на потребителите, за които са съставени АУАН и са издадени наказателни постановления: (Съставен и връчен е АУАН № 29/10.06.2013г. Издадено е Наказателно постановление № 15/ 26.07.2013г. на стойност 20 000 лева.

Съставен и връчен е АУАН № 30/10.06.2013г. Издадено е Наказателно постановление № 14/ 26.07.2013г. на стойност 20 000 лева

Съставен АУАН № Е-3/09.07.2013 г. и е издадено Наказателно постановление № 19/18.09.2013 г., с което е определена имуществена санкция в размер на 50 000 лева.

Съставен АУАН № Е-2/06.06.2013 г. и е издадено Наказателно постановление № 18/18.09.2013 г., с което е определена имуществена санкция в размер на 50 000 лева.

Съставен е АУАН № Е-6/25.09.2013 г. Издадено е Наказателно постановление № 22/07.10.2013 г., с което е определена имуществена санкция в размер на 50 000 лева.

Съставен е АУАН № Е-7/25.09.2013 г. Издадено е Наказателно постановление № 23/07.10.2013 г., с което е определена имуществена санкция в размер на 50 000 лева.

Съставен е АУАН № Е-8/25.09.2013 г. Издадено е Наказателно постановление № 24/07.10.2013 г., с което е определена имуществена санкция в размер на 50 000 лева.

Съставен е АУАН № Е-9/25.09.2013 г. Издадено е Наказателно постановление № 25/07.10.2013 г., с което е определена имуществена санкция в размер на 50 000 лева.

Съставен е АУАН № Е-4/29.07.2013 г. и е издадено Наказателно постановление № 20/18.09.2013 г., с което е наложена имуществена санкция в размер на 100 000 лева.)

Съставен е АУАН № Е-1/22.03.2013 г. и е издадено Наказателно постановление № 20/18.09.2013 г., с което е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева, за неизпълнение и неуведомяване в указан срок за предприети мерки в изпълнение на наложени от комисията с решение принудителни административни мерки.

Установени са и:

- нарушение, изразяващо се в неотстраняване на повреда в най-кратък срок - АУАН № 29/22.10.2013 г. за нарушаване на т. 3.1.8 от лицензията, с което е нарушен чл. 206, ал.1 от ЗЕ. Издадено е Наказателно постановление, с което е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 000 лева.

- нарушения по чл. 206, ал. 1 от ЗЕ, изразяващи се в констатиране при проверка на място на неосигуряване на необходимите материални запаси, включително резервни

части, необходими за функциониране на мрежата в гр. Перник, в гр. Козлодуй и в гр. Плевен, за които са съставени съответни АУАН-и и са издадени четири наказателни постановления, с всяко от които е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 000 лева.

Тежестта и характера на нарушенията, извършени от лицензианта след откриването на процедурата, е взета предвид от административно наказващия орган при определяне размера на имуществената санкция. По този начин е постигнат предупредителния и превантивен ефект на наказанието към спазване на установения правен ред, съгласно чл. 12 от ЗАНН.

По отношение на възможността за присъединяване на новите нарушения във вече образуваното производство по отнемане, следва да се приеме, че подобна възможност е недопустима. На първо място, няма предвидена такава възможност в нормативния акт. Решението за отнемане на лицензия представлява утежняващ акт – форма на държавна принуда. В тези случаи разширително тълкуване на основанията или процедурите не следва да се допуска, особено ако то е в ущърб на принуждаваното лице. Ако нормотворецът е искал да предвиди възможност за „натрупване” на нарушения в рамките на едно производство, той би следвало да предвиди отделни срокове за всяко добавено нарушение, както и поне инструктивни срокове за окончателно приключване на процедурата. Основанията за откриване на процедурата по отнемане на лицензия са същите, които стоят в основата и на последващото решение за отнемане. Т.е. нарушенията, въз основа на които ДКЕВР ще вземе решението си, са същите, които са основание за решението за откриване на процедурата. Такова е становището и на ВАС, изразено в Решение №1648/13.02.2008г. по ад.д. №10741/2007г., 5-чл. с-в на ВАС. Няма основание за тълкуване в противния смисъл, т.е. че към веднъж образувано производство може да се прибавят нови обстоятелства, т.е. нови нарушения на лицензианта. От една страна това би могло да доведе до безкрайна висящност на производството и несигурност в правния оборот, защото към вече образуваното производство могат да се добавят нови и нови нарушения. В крайна сметка, отнемането на лицензията, което се разглежда в теорията и практиката като вид ПАМ, следва да доведе до преустановяване на извършваното нарушение и/или възстановяване на вредоносните му последици. Подобно удължаване на процедурата на практика я обезсмисля, т.е. пречатства бързата реакция и смисълът от прилагането на ПАМ, а именно – възможно по-скорошно прекратяване на нарушението и/или възстановяване на предходното състояние. От друга страна, възможна е хипотезата, в която процедурата ще е открита с оглед нарушаване на непрекъснатостта и сигурността, а впоследствие ще се премине към друго от основанията, а именно – системност на нарушенията. Това в значителна степен затруднява правото на защита на лицензианта и може да се тълкува като съществено нарушение на производствените правила и да съставлява самостоятелно основание за отмяна решението на Комисията. В подобни хипотези би следвало ДКЕВР да прекрати едното производство с решение и да образува ново такова – с ново основание и с нови срокове. Поради това за присъединяване на нови обстоятелства не може да се говори в строго юридическия процесуален смисъл на това понятие.

От гореизложеното може да се направи извод, че нарушенията на ЗЕ въз основа на които е стартирала процедурата за отнемане на лицензията на "ЧЕЗ Разпределение България" АД не оказват влияние върху непрекъснатото и сигурно снабдяване на клиентите. Някои от тях нарушават отделни принципи и цели на ЗЕ и са санкционирани по реда на ЗАНН. За да преценим дали тези нарушения следва да доведат освен до административнонаказателни последици и до отнемане на лицензията по реда на ЗЕ, следва да изходим от правната природа на отнемането на лицензия, която както бе изтъкнато по-горе е вид принудителна административна мярка. Като такава тя следва да съответства с тежестта на извършеното нарушение. Решението и неговото изпълнение не

могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която решението се издава и да причинят вреди, явно несъвместими с преследваната цел (чл. 6 от Административно-процесуалния кодекс). Въз основа на извършения по-горе анализ така описаните нарушения в тяхната съвкупност не могат да обосноват необходимостта от отнемането на лицензията на "ЧЕЗ Разпределение България" АД от гледна точка на критериите на ЗЕ и Наредба №3.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 и чл. 59 от Закона за енергетиката и чл. 80, ал. 2, чл. 81, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката,

ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

Прекратява, откритата с Решение № О1-Л-135-07 от 19.02.2013 г. на ДКЕВР, процедура по отнемане издадената на „ЧЕЗ Разпределение България” АД лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г. за дейността разпределение на електрическа енергия.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 (четирнадесет) дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Анжела Тонева

За ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

**Севастианна Григорова
съгласно Заповед №3-ОХ-82/12.11.2013 г.**